

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 06/2005

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 22.02.2006. године

НАСТАВЉЕНО 22.02.2006. ГОДИНЕ

Са почетком у 9,30 часова

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић,**
- **пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **опт. Медић Слободан и његов бранилац адв. Перковић Мирослав,**

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Мењаћу и колегу Јеврића он ће каснити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега до Вас?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: И пре почетка. Он је из канцеларије Гостовић Илија.

- **опт. Петрашевић Перо и његов бранилац адв. Левајац Зоран,**
- **опт. Медић Александар са браниоцем адв. Фајфрић Жељком,**
- **опт. Вуков Александар са браниоцем адв. Левајац Зораном и**
- **опт. Медић Бранислав са браниоцем адв. Перковић Мирославом који ће на данашњем главном претресу мењати адв. Јеврић Зорана.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то у реду? Медић Бранислав? Јел сте се договорили? У реду. Хвала.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

Наставак саслушања опт. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРЕ

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председнице већа. Ја бих молио пре него што почнете са наставком имам једну примедбу која није процесне правне природе него је више примедба која се односи на наш положај адвоката иначе учесника у овим поступцима пред специјалним судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Наиме, ми стављамо примедбу следећег садржаја. Председник овог одељења специјалног суда је донео наредбу, уредбу, забрану одласка адвоката у судски бифе. Ви знате да ми већина долазимо или крећемо ујутру око 6 сати, да остајемо овде пратећи да кажем темпо и ценећи време овог суда до 4 сата, до пола 5, да не можемо нигде ништа да поједемо, да смо везани паузама кад сте и ви, да ми нисмо новинари који могу да напусте или да оду када год желе и ја вас молим да пренесете то наше мишљење јер доиста понижавајуће делује да стојимо у ходнику да не можемо да нити попијемо јогурт нити да поједемо нешто, доста нас има и да кажемо проблема са шећером итд. Ми нисмо никада вршили или ометали ред у том бифео, нисмо никог вређали, а вређа нас овакво понашање у правилницима. С друге стране ја поздрављам и став у погледу примене закона о забрани пушења у јавним установама, међутим, у свим цивилизованим земљама у Европској унији на сваком аеродрому постоје ресторани, постоје кафићи, постоје просторије или терасе на којима пушачи као хронични овисници могу да запале цигарете. Ја не желим испод достојанства да ја и моје колеге да се скривамо по тоалетима као тинејџери, молимо да нам се обезбеди било која просторија у овом суду где можемо да запалимо цигарету. Толико. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала. Ја ћу да видим заиста са председником у погледу бар овог присуства за време паузе или пре суђења. Ја ћу данас обавити с њим разговор па ћу вам пренети резултат тога. То је једино што у овом моменту могу, иначе нема никаквих проблема. Изволите.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја потпуно подржавам колегу Перковића и хоћу да кажем да треба правити разлику између адвоката и осталих посматрача овде родбине окривљених, родбине оштећених, новинара и свих присутних. Ја сам овде на радном месту и иритира ме низ ствари. Овде је страшна судска, само јури за адвокатима и тренира строгоћу над њима, забрањује им одлазак на спрат, једноставно осећам се врло лоше. Даље, у овој судници кад судимо у судници бр. 2 приликом паузе, приликом завршетка увек закључавају нас овде адвокате да би извели окривљене. Ми треба да чекамо док окривљени разговарају са родбином и док изађу овде је закључано. Није то неки дуг период али то сматрам да је испод достојанства и тиме ме повређују. Ја се овде налазим на свом радном месту. Ја немам други посао него тај и има могућности да се

закључају врата па да изађу адвокати, дакле, адвокати се третирају као неко ко је непријатељ, ко је дошао овде да баци бомбу у том циљу од почетка од уласка доле, а да не говоримо о бифеу какав је то скандал и каква је то како бих рекао једна мала сеоска приредба шта ради тај Ранић који можда је он био официр, он можда има смисла те... али не може да врши егзецит над адвокатима јер они су дошли на радно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега слажем се са Вама у потпуности. Ја изузетно ценим вашу професију, наравно и ви сте ту професионално не зато што сте ви то желели ту да дођете јер сте наравно у функцији одбране која је неопходна у оваквим предметима. Што се тиче уласка у судницу ја ћу то већ сада регулисати, значи, ако се закључавају ова врата омогућите молим вас браниоцима да изађу на врата на која ми излазимо јер стварно је глупо да чекају или нека они прво изађу. Значи око тога да нема проблема у будуће. Што се тиче доласка у ресторан по мени би то била доста логична ствар, мислим моје лично мишљење је сад ја не могу против што кажу става суда ја морам то видети са председником. Ја ћу одмах на првој паузи то урадити. Што се ето тиче тих проблема мислим да ћемо то одмах да регулишемо. Изволите ви сте желели.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа ја нисам синхронизовао ове примедбе, али нисмо разговарали, апсолутно су ми блиске и те примедбе да се мало и нашалим. Можда мало цинично, али једина ствар која је позитивна у целој тој ситуацији је што се пушењем у тоалету враћамо у тинејџерско време па будући на моје зрело животно доба то је једини пут да се вратимо у неке године кад сам имао 18 на други начин не могу нажалост. То је једна ствар и нешто сада што је далеко битније. Ја бих само молио да не бисмо долазили у ситуацију да нас оправдано евентуално упућујете на пристojно владање на чему држим да смо врло склони поштујући и овај суд и ово судско веће да код постављања питања данас ми објасните начин на који могу да се користим својим процесним правом да на евентуално постављено питање са којим се не слажем, евентуално ставим одговарајућу примедбу односно противљење. Дакле, да ли ће то бити начин да после сваког питања имам право да Вам сигнализирам да сам намерно ставио одговарајући приговор да не би долазио у ситуацију да не дај боже упаднем у реч било коме од колега или евентуално Вама, такође не дај боже, тако да не бих био изложен оправданој примедби, па Вас молим само за једно кратко упутство да не бисмо да кажем, технички да решимо то питање јер ја после сваког питања следом одговарајуће законске одредбе имам право да се изјасним о том питању и сада да не би било непристојних примедба, односно понашања у коришћењу тог права молим Вас да ми кажете шта треба учинити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да то заиста није било спорно ни у досадашњем току поступка па надам се да неће бити и убудуће. Значи, питања ћемо обављати на начин како то предвиђа Законик о кривичном поступку. Питање које буде постављено оптуженом ће ићи преко мене, ја ћу поставити питање. Уколико неко има било какву примедбу или жели да интервенише то ће моћи да уради одмах.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Понекад ја сам дозволила да се директно постави питање јер сам мислила једноставно због неке лакоће и једноставности. Уколико је то на неки начин проблематично или ако било каквих ту има приговора и слично никакав није проблем, поштоваћемо строгу процедуру законску, постављаћемо питања на такав начин. Наравно и сваки пут ко год жели да тражи реч има могућност, тако да то су формалне ствари за које мислим да смо ми на много вишем нивоу да би о томе заиста причали. Мислим да заиста то није кикакав проблем и ником ништа неће бити ускраћено као ни до сада. Свако ће моћи дати примедбу, приговор, поставити питање

то ћемо максимално поштовати као и дисциплину у судници. Надам се да смо у томе до сада доста успешно обављали.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ово није била примедба, напротив, само је сасвим кореткна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, не него само у принципу кажем за убудуће стварно ћемо се трудити да то буде у оквиру закона као и увек и у једној дисциплини која овакав поступак мора да заиста иницира и да има.

Да ли има неко још евентуално од бранилаца нешто, пуномоћника? Нема? Тужилац да каже? Онда би могли да наставимо са одбраном опт. Петрашевић Пере. Ја бих га замолила да приђе овде.

НАСТАВАК ОДБРАНЕ ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРЕ

Добар дан господине Петрашевићу.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За данас је договорено да наставимо са Вашом одбраном, пошто смо јуче то већ започели увелико. Како се Ви осећате, јел сте спремни за данашње суђење, јел можете да наставите? Доста је било исцрпљујуће јуче цео дан сте давали одбрану заиста, било је пуно питања и пуно објашњења. Значи, у реду, добро се осећате, можемо да наставимо, јел тако?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Ми смо углавном што се тиче већа завршили с питањима, сем у случају да видим евентуално да ли колеге имају још нешто, него питање? Нема. Добро. Изволите кренућемо од тужиоца. Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У току давања своје одбране опт. Петрашевић приликом објашњавања да је некад имао дугачку цев па после тога кратку итд., објаснио је да је то оружје са краћом цеви овако оквирно речено употребљавао у оним тренуцима када су ишли у Србију због границе итд. Да ли би могао да нам објасни, ако сматрате да је то питање умесно, где су ишли и којим поводом и шта су радили у Србији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи, Ви сте рекли да сте носили шкорпион, јел тако и то сте баш рекли, то сте нам објашњавали приликом преласка за Србију, у пар наврата смо око тога мало причали, па ето сад Вас пита тужилац, којим поводом и колико честе сте Ви ишли за Србију? Јел то се односило да сте ишли из Ђелетоваца за Србију или сте ишли са неког од терена? Просто ето то да нам мало објасните?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: У почетку сам носио шкорпион, као што сам рекао док нисам, не знам након неколико месеци, док нисам задужио пиштољ «ЦЗ 99». Тада, значи, раздужујем шкорпион и остаје ми у мом задужењу «ЦЗ 99». За Србију, за Шид смо ишли такоређи свакодневно. Понављам, командант је тамо увек имао неке разговоре, да ли су то били приватни или нешто везано за посао ја то не знам и с времена на време смо ишли у Бачку Паланку, конкретно у «Хацијенду» дискотеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте нам отприлике рекли јуче. Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Такође је опт. Петрашевић објаснио какав је био уобичајени дан, радни дан команданта и групе која га је обезбеђивала и дошли смо до ручка. Да ли би могао да објасни шта је било после ручка? Какве су њихове активности биле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово се односи на период када, питате када су у Ђелетовцима или када су на терену?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Ђелетовцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су у Ђелетовцима? Значи, Ви сте нам објаснили оно устајање, па долазак, па сте отишли колима, па сте по команданта или евентуално још некога, па сте дошли, ишли сте на кафу, долазите на ручак, подноси се тај неки реферат и ту смо отприлике били зауставили се. Шта се дешава после тог реферисања и после ручка?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: После ручка, значи, говорим оно што је углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, наравно, уобичајена пркса?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Командант кад заврши разговор са њима, да ли се задржи још неко време, да ли обиђе можда да не кажем линију, него та стражарска места некада с времена на време и углавном одлази кући и договарамо се, поново кажем, углавном да се поново у вечерњим сатима нађемо, да ли се вечера ту или је већ одрадио он вечеру код куће и поново одлазимо за Шид. Углавном то је била та процедура, углавном, евентуално кад би имали рецимо да се иде за Вуковар или да се иде за Мирковце, да се иде за Ердут, онда би се то мењало наравно, онда би приоритет био тај, тај задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у тим ситуацијама сте ишли са њим сви заједно обезбеђење онако како сте нам навели ко је све био ту док сте у Ђелетовцима? Значи, свеи заједно, није ишао он сам, рецимо са Вама или са неким другим, сви сте заједно ишли с њим, мислим на те поподневне изласке и те вечерње?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Такође, оптужени је рекао да у штабу у Трнову поред особа које је навео помену је одређено име Мики. Да ли може да нам оптужени каже ко је та особа и да ли је та особа била присутна кад је он, по његовом казивању, добио наређење од свог команданта за овај догађај због кога смо ми овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у вези те особе Мики, да ли знате нешто детаљније да нам кажете? Ко је та особа, кад сте га виђали, колико често и ево у овом смислу које је тужилац рекао?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Колико ме сећање служи Мики му је био надимак. Како му је име и презиме не знам, то је био човек који је био задужен за наше обедовање да тако кажем, за доручак, ручак, вечеру. Пошто је буквално морао да буде обучен као конобар да нам постави бели чаршав, да сервира јело. На тај начин смо ми тамо обедовали, углавном ретко када другачије, а да ли је он присуствовао томе, то не знам не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Оптужени у току давања свог исказа у истрази помену је догађај везано за спаљивање лешева. Ми смо то јуче пропустили да га питамо, па је ово прилика да нам нешто каже, уколико нешто зна о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се сећате у истрази сте Ви објаснили после тога један део у вези спаљивања, да Вам ја сад не препричавам пошто претпостављам да се сећате, ако се не сећате ја ћу Вам то поновити, па сада Вас тужилац пита да нам то сад на претресу мало објасните у вези? Изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, овде ја схватам која је теза тужиоца, које је питање заправо постављено, али молио бих Вас да прочитате тај део. Мој брањеник није говорио ни о каквом спаљивању лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Поставићемо овако питање: Да ли Ви знате шта је се после догодило са лешевима? Мислим да би то било прецизније питање?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја не знам шта се после десило са лешевима. Могу само да се вратим поново на ово питање. Мислим да је питање било у контексту да ли је било спомињано неко спаљивање, што сам ја споменуо један моменат који је, да кажем, имао дозу хумора зато што мислим да смо се налазили у возилу када смо чули да Вук преко везе тражи шифром да ли бензин или горивом, не могу тачно да се сетим, што је командант претпоставио да тражи за спаљивање тих лешева и једноставно није обратио пажњу на то. Мислим да је прокоментарисао има времена. Вук је био упоран, једноставно морао је да пошаље некога човека доле да каже погледајте већ једном те шифре тражимо муницију, тражим следовање, остали смо без муниције а не буквално бензин или гориво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле само та асоцијација да би тај бензин требао у ту сврху евентуално? Рекли сте да је то помислио прво-оптужени тад у возилу и да је то тако објаснио? Да ли можете претпоставити одакле асоцијација да је он мислио да сад Вук треба да набави то да би то урадио? Да ли уопште можете, да ли је нешто објашњава у том смислу, не мислим да Ви претпоставите него чисто да ли је нешто објашњавао он?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је само тако рекао?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте даље питали то и да ли знате даље шта је евентуално било са лешевима, да ли имате било какво Ваше непосредно сазнање?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или евентуално посебно да сте чули од некога?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па било је прича. Било је прича да су запаљени, али то су опет приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате ни ко је, ни како, кад, шта?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не знам ни да ли јесу, ни ко је, ни кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Хвала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још једно питање. Оптужени објашњава како је овај догађај оставио страхан утисак на целу групу, да они у јединици нису уопште били припремљени и обучени за тако нешто. Моје питање би било следеће: Да ли је оптужени био у Подујеву, да ли нешто зна о оном стравичном догађају који се у Подујеву десио и ако зна како објашњава ту разлику између понашања јединице, како он представља часно и поштено и јуначки, вероватно у неком делу и то понашање које је било у Подујеву?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад то је једно питање овако деликатно с те стране што он може само да прича о свом сопственом доживљају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вам дозвољавам да Ви проформулишете питање како желите уз сугестију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешко би било да он прича о доживљају јединице и осећају јединице јер мислим да је то нешто вероватно што он не би могао да каже, нити би било у реду да он оцењује. Једноставно, ја га могу питати да ли сте уопште били у Подујеву, Ви лично, да ли сте били и да ли знате у вези овог догађаја нешто о коме Вас пита тужилац?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да јесам. Колико ми је случај познат, колико могу да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то мислим само уколико Ви знате да ли имате неко Ви сазнање у том смислу?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја Вас молим да поново не чинимо нешто што је грешка. Мој брањеник је јуче врло прецизно рекао и говорио о две мрље не везујући то ad personam за себе. Говорио је о догађају у Подујеву и говорио је о догађају у Трнову. У Трнову везујући за своје лично учешће, али говорећи, дакле о две мрље о јединици. Тако је објашњавајући потом да је та јединица, како је сам рекао доносила, између осталог и сигурност, али ово питање нема ама баш икакве везе са предметом оптужбе. Ја разумем то што је уважени тужилац поставио питање, али подсећам тужиоца да је и сам у једном од претходних претреса рекао да не би требало дозволити да се иде изван оквира оптужног акта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се потпуно слажем, зато му нисам постављала питања на тај начин. Ја сам га само питала да ли он има сазнања и да ли је био присутан.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ту је донесена правоснажна судска одлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и то је завршен предмет зато и нисмо улазили у ово што кажу емотивни део.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Молим тужиоца да ме разуме због ове примедбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се слажем да само евентуално одговори на ово што смо питали – да ли зна у вези догађаја и да ли је био присутан? Мислим да би то било довољно, него лични односи нешто што кажу потпуно лично, а он вероватно не може да зна о односу у јединици према догађају јер би било сада то неадекватно да га питамо, обзиром да радимо потпуно један други предмет. Ето само, значи ово што сам Вас питала да ли знате за Подујево, знате, јел сте били присутни Ви сте рекли да јесте, јел тако?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Нисам био на лицу места. Био сам у Подујеву, али нисам био на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питамо. Добро, мислим да би било довољно што се тиче. Изволите пуномоћници?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: (пуномоћник оштећених). Пимињао је оптужени неке легитимације, интересује ме како се зову те легитимације и ко је тај и како сукоришћене и зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте стварно јуче рекли да сте имали легитимације, јел тако, па нам реците нало које су то биле, јел су то биле војне легитимације или су то неке Ваше посебне биле које су у јединици биле издаване и ко их је издавао?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да су то биле интерне наше, тамносмеђа корица, да се тако изјасним, никаквих папира само кад се расклопи с једне стране фотографија, име, презиме, евентуално чин, потпис команданта доле, мислим да је било и лично наоружање број и да је то то, војна пошта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су били са сликом?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Наша фотографија, лична фотографија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографија је била лична, јел тако? А на првој страни да ли је нешто писали и да ли је био неки грб можда?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да је писало на ћирилици «службена легитимација».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А грб неки.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да није био грб, не могу да се сетим.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: И кад су користили те легитимације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их користили, јел сте их носили са собом уопште свакодневно мислим или?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па углавном, са мном је била свкодневно. Ако би ишао за Шид без присуства команданта и кад нас зауставе на пункту да једноставно представимо се ко смо и шта смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала. Изволите?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Каже, после повратка из Велике Кладуше свакодневно је одлазио у Шид, возио је команданта и командант је тамо с неким разговарао. Мене сад интересује ко су ти људи с којима је разговарао? Да ли су имали униформе, да ли су то били службени разговори, да ли су то били, мислим нешто о природи тих разговора? Јел свакодневно одлази и води те разговоре у Шиду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате сазнања када сте одлазили у Шид, заиста сте рекли да сте одлазили скоро свакодневно заједно са командантом. Са ким је он водио разговоре? Да ли имате уопште сазнање, да ли сте били присутни тим разговорима, мада сте нам на ту тему већ рекли, али ево још једном Вас питама, и евентуално да ли знате нешто о тим разговорима?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите, ја живим у Шиду и неки људи су ми познати. Једног знам по имену, неке знам по виђењу. Било је људи који су ми непознати, али да је у униформи било то шетало се доста у униформама, али да је баш неко с њим седео у униформи да је причао о томе не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном су то били цивили?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: цивили да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били присутни тим разговорима?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ту смо ми били, али обраћао пажњу нисам шта причају. То би било јако непристојно.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли он зна некога из Службе државне безбедности у Шиду или Републици Србији или Службе МУП-а итд? Да ли су такви били на разговору са њим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је командант тим приликама евентуално разговарао са неким од званичника из Шида у смилу милиције, војске или неко слично?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па рецимо десило се да некад неки полицајац, ето могу да кажем, то су униформисани, да седне с нама да попије пиће, да буде рецимо десетак минута, али да ли је био неко из Службе државне безбедности тадашње, то не могу да кажем, пошто ја ни не знам ко су.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Говорио је оптужени доста о тим обележјима које су имали на својим униформама и које врсте униформе су имали, па мене интересује да ли је на некој од тих униформи била тробојка, тробојка ова знак, чичак па се лепи па ово и оно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли четири «С»?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Четири «С»? да ли су у некој варијанти, у неком периоду, на некој униформи имали и тробојку?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја мислим да изнад тог, да ли мача, мислим да је и изнад мача и изнад шкорпиона да постоји тробојка у склопу нашег грба. Нисам сигуран али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је саставни део?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Као саставни део, а да ли смо посебно носили, ако господин мисли на тробојке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само тробојку без неке друге ознаке?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То не могу да се сетим.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ти аутобуси којима су дошли, чији су били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате уопште ти аутобуси којима сте дошли до Јахорине?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Коју су имали регистрацију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били цивилни или војни, прво то да питамо, да ли уопште знате, да ли сте обраћали пажњу које су боје били, да ли су војни, цивилни, да ли су имали неке ознаке?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Што ми је запало за око цивилни. Која регистрација нисам обраћао пажњу одакле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате одакле су?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рекао је да је нафта, колико сам ја разумео, то је нека сирова нафта, то није била рафинерија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нафта која је вађен из тих извора, јел тако?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел она требала, рекао је у једном тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се она ту на том терену Ђелетовцима прерађивала па тако прерађена се достављала или евентуално таква изворна?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рекао је, поменуо је неку цифру, ја сам заборавио, дневно колико се заради, шта је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате уопште то?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па не знам одакле, али мислим да сам једном приликом чуо да се спомиње сирова нафта и баш због тога сам споменуо. Да ли је тамо било нешто за прерађивање, то не знам, а и ту цифру сам чуо мислим да баш од команданта од Боце у једном нашем разговору да је споменуо неких 500.000 долара, односно да ли марака или долара дневно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас ја питам. Сирова нафта јел може да се користи за аотумобиле?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја то не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рекао је да је нафта одлазила у Србију. Како то зна и како је одлазила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас заиста питала да ли знате где је дистрибуирана та нафта?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не, он је рекао у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само да завршимо. Ви сте рекли да је одлазила у Србију, да ли је то Ваше неко непосредно сазнање или сте чули од неког или Вам је то претпоставка нека, Ваше мишљење?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: И ако зна, како је транспортована?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја сам рекао да мислим да је ишла и за Србију, али да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да сте Ви тако рекли, ми немамо транскрипте од јуче нису скинути да би тачно утврдили, али колико се ја сећам мислим да сте рекли «ја мислим да је одлазила за Србију». Да ли је то Ваше неко сазнање или чисто Ваше или Вам је неко рекао или било какву информацију у вези тога?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па чисто рецимо ноје нађагање. Ја не знам где би у Крајини требало да иде та количина нафте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако велика количина, па по томе закључујете?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Како је ишла? Да ли је некад видео кад је одлазила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да су долазиле цистерне. То је јуче рекао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Које цистерне, одакле?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па нисам обраћао пажњу.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Он је рекао јуче, ја бих желео да то питам сад, мислим да је то врло битно. Рекао је «сишао сам доле ујутру кад сам пробуђен» и речено му је «силази доле треба те Боца», он каже: «видео сам Боцу и Боца је рекао сиђи доле имам задатак за вас». Интересује ме на кога је мисли то вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте заиста тако рекли «имам задатак за вас». Да ли Ви знате на кога је он то све мислио?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Тачно на кога је мислио вас?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Кад сам рекао вас ја сам одмах у продужетку дао објашњење да је мислио на нас обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, тачно то сте рекли.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је неко у том обезбеђењу, јер ја знам ко је био у обезбеђењу, више пута је поновио, да ли је неко био шеф тог обезбеђења, да ли је био неко важнији од других?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо више пута питали. Он је одговорио да, с обзиром да ту није био нико одређен само су се znale тачне позиције где ко седи кад се возе, где се ко налази, да се то стриктно поштовало, јел тако?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ово откуд зна ко од њих зна где треба да вози ове људе и на основу чега то зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се доста детаљно изјашњавао. Знате да је рекао да он није знао да претпоставља да су возачи знали јер су они возили у том правцу. То је више пута објашњено.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Овај филм, овај снимак овог догађаја који је видео у Ђелетовцима и после на ТВ, због питања ту која су била мене интересује колико је трајало то што је гледао у Ђелетовцима, а колико ово што је гледао на телевизији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате? Ви сте заиста рекли да сте у Ђелетовцима у кући својој видели, јел тако ту касету и рекли сте да сте на телевизији нешто кратко? Да ли можете определити колико је временски? Да ли сте ово у Ђелетовцима видели целу касету или опет неки део и ово што сте казали?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Само колика је минутажа?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Значи неколико дана по повратку са терена, сад колико је то дана не могу да прецизирам, сам погледао касету чим сам је добио, а да ли је трајало 10, да ли је трајало 15 минута, мислим на чин егзекуције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте исто гледали целу касету оно све и претходно што се дешава?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте одгледали? Добро, значи 10-15 минута?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А ово на ТВ-у?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: На ТВ-у, па ето колико је било на дневнику, ја не знам да ли је био и читав минут.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је то лице које је, он је рекао да је сусрео Боцу, неки човек који су разговарали о овој егзекуцији да ли је имао униформу, да ли је то лице имало униформу? Знате ово, после егзекуције Боца је сусрео неког човека који га је питао о тој егзекуцији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте нешто говорили да сте срели. Само у ком моменту само нас подсетите?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: После, накнадно, не знам тачно али накнадно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то рекли да сте срели, јесте?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Само, да ли је имало униформу то лице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, да ли уопште знате то?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То после подне смо ишли за Јахорину и негде на половини тог пртеног пута смо се сусрели са возилом, мислим да је то било ПУХ војни, мислим да је био, али не могу или је можда био цип, не могу да прецизирам. То лице је имало, наравно имало је униформу и имао је капу, мислим да је била беретка, не могу да прецизирам које боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте стајали овако један наспрам другог, претпостављам да се отворио прозор и да су тако разговарали, да нису излазили из возила?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Нисмо излазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него су разговарали?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да ли је ту било више лица у том возилу које се зауставило.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Било је пуно возила, 4 или 5 ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуно возила је било? Један од њих је водио разговор са командантом, јел тако?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви су били у војним, сви су били војна лица, да ли се сећате?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Колико сам приметио да. Он је водио разговор са сувозачем.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је неко од њих кад су спроводили ове заробљенике употребљавао реч јала, јала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате да ли је неко употребио ту реч? Да ли уопште то сте чули?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па не могу то да се сетим.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли зна шта значи реч јала, јала?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта значи реч јала?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па претпостављам да се тим речима тера стока.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Оптужени је јуче говорио о томе да је пре шкорпиона био у једној јединици која је била врло дисциплинована, рекавши да је то Српска добровољачка гарда, па да га питате чија је то јединица? Не мислим да ли је командант?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је јуче и објаснио да је то била уређена јединица, да су били Арканови тигрови, да је он ту припадао, да је био у тој јединици?

НАТАША КАНДИЋ: А чија је то јединица, у чијем је саставу та јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само моменат, само да видимо. Мислите, да ли он зна у чијем саставу је Арканова?

НАТАША КАНДИЋ: Чија јединица, да ли јединица Републике Српске Крајине, да ли је потпуно независна јединица, да ли је војна јединица, да ли је полицијска јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто Вам јеј то битно питање?

НАТАША КАНДИЋ: Па битно је зато што је овде поменуо и постоје нека ратишта на којима се неке јединице налазе заједно молим Вас, на трновском ратишту рекао је да се налазе заједно, да се српска добровољачка гарда такође налази тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се са Вама, али у вези догађаја на Трнову и ове егзекуције заиста нема неке додирне тачке. Они се чак нешто уопште не виђају на Јахорини, значи овај део је потпуно одвојен. Он јесте био претходно у тој јединици, али мислим да заиста нема потребе?

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас није тачно. Рекао је јуче да се Српска добровољачка гарда налази такође међу разном том војском на трновском ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у вези догађаја смо говорили, али није ни тако рекао заиста.

НАТАША КАНДИЋ: Не у вези догађаја, то је ратиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тако рекао сигурно, јер се сећам тог дела видећемо у транскрипту али сигурно није рекао. Мислим да ово питање је стварно излишно.

НАТАША КАНДИЋ: Помињао је бихаћки терен и ратиште. Ја мислим да је врло релевантно питање, он каже, да ли на том бихаћком ратишту јединица којој припада Српска добровољачка гарда виђа или делују заједно са «Шкорпионима»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је причао о терену у Великој Кладуши где је био.

НАТАША КАНДИЋ: Не, помињао је молим вас бихаћко ратиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били са «Шкорпионима» у Великој Кладуши, јел тако?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ако дозволите, ја сам бихаћко ратиште споменуо само у том контексту да је у то време по мом сазнању Вуков остао у Ђелетовцима као «заменик команданта». Ја на бихаћком ратишту нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни био, он је касније дошао, он је дошао пред ратишта Велика Кладуша 3 дана. Значи, бихаћко ратиште је прошло у том моменту када се он прикључио «Шкорпионима».

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас судијо, али мало чињенице. Бихаћко ратиште је ратиште где се налази и учествује Српска добровољачка гарда и Црвене беретке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сад га питате?

НАТАША КАНДИЋ: Како, па не можемо то тако да кажемо, он долази и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта га питате Ви сад, реците?

НАТАША КАНДИЋ: Питала сам га зато што је поменуо бихаћко ратиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био на бихачком ратишту?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су Српска добровољачка гарда и «Шкорпиони» заједно на бихаћком ратишту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви уопште били у било ком саставу, биле које јединице на том ратишту Бихаћ?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, ја сам био у два наврата на Великој Кладуши, али нисам био на Бихаћу никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ни у било којој јединици, било да су добровољачка Арканова, било каква, Републике Српске Крајине, «Шкорпиона», било којих МУП-ова, добровољних, недобровољних, ни у каквој јединици нисте учествовали приликом тог терена?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја сам у то време док су они били на Бихаћу ја сам био са специјалном јединицом МУП-а Српске Крајине у Великој Кладуши када се почело кретати на Велику Кладушу. Са «Шкорпионима» се ишло други пут у априлу месецу на Кладушу и тада су већ неке линије биле померене.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Другом приликом када се иде на ратиште у Кладушу ко руководи јединицом Српске добровољачке гарде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо о овом терену кад он иде у Велику Кладушу «Шкорпионима»?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да ли јединица Српске добровољачке гарде у исто време је била када и Ви у Великој Кладуши, кад и «Шкорпиони»? Да ли имате тог сазнања?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Чуо јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим вас то је уопште позната чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим вас нећемо тако. Ја сам поставила питање. Хоћемо сад ћете добити колега само моменат. Да ли знате уопште да ли су они уопште били?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Чуо јесам да су били припадници Српске добровољачке гарде, а ко је био на челу ја то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он лично био у тој акцији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био испред «Шкорпион», он је био са «Шкорпионима» тада на терену у Великој Кладуши.

НАТАША КАНДИЋ: Где се налази командно место у Кладуши, а где се налази он да ли као обезбеђење или је као војник у којој функцији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је обајаснио детаљно да он полази као војник јер му је рекао командант за два, три дана идемо на Велику Кладушу, хоћеш да идеш са нама или нећеш? Ако хоћеш отприлике идеш, ако нећеш нема шта да тражиш.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли зна ко је на командном месту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком командном месту?

НАТАША КАНДИЋ: На Кладуши, постоје знате доле су у селу војници, а командно место је на планини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободан Медић је био командант.

НАТАША КАНДИЋ: Командно место? Постоји командно место где они прате, команданти прате шта се догађа на терену, како се спроводи акција?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све те разне организације, па једно место мислите, па ко је?

НАТАША КАНДИЋ: Командно место, тако је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, знате шта?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ја сам зато врло намеран. Ја се извињавам што Вас прекидам. Ја сам врло намерно на почетку, јер сам очекивао ово Вас замолио да ми обезбедите могућност да се изјаснимо постављеном питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите изјасните се.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Сва ова питања са предметом оптужбе немају ама баш никакве везе. Ја мислим да после, наравно, одбрана тврди да у једном драматичном излагању Перо Петрашевић је јуче рекао све релевантне чињенице које га везују за критичан догађај који се овде процесуира и мислим да с једне стране после таквог казивања, после такве неподношљиве потребе да се скине терет који је говорио да носи 10 година, чак није ни коректно да се сада води некаква нова истрага. Ја подсећам и делим то мишљење тужиоца који је рекао немојте дозволити да као судско веће да се овај судски поступак користи за неке нове истраге. Тим пре, што је он тамо био обичан војник, као што је рекао и сада овај процес користите због нечега. Мислим да чак и није коректно. Ја Вас молим да ми поново дозволите на тако постављено питање да се изјасним. У противном мораћу да предузнем једноставну радњу у вршењу функције

одбране. Ако ми не буде било омогућено, немојте да ме погрешно схватите, најљубазније Вас молим. Ако ми се не буде пружила могућност да после сваког питања кажем свој став кад осетим потребу, ја ћу тог тренутка прекинути са вршењем функције одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заиста мислим да не би могли да превазилазимо за овај сам догађај. Врло детаљно је обаснио где је био, шта је радио, с ким је био, ко је руководио. Заиста прелазимо на друге. Објаснио је терен Велике Кладуше кад је он први пут био, али не можемо ићи на неке друге групације којима он није припадао и тражити његова сазнања. Окривљени у кривичном поступку, да Вас само поучим и све присутне има право да се брани на начин како он жели. Може да одговара и да не одговара. Може да говори шта год то жели, то је његово право, а ми не можемо да постављамо питања која нису у вези са догађајем. Овде се суди за тачно конкретно одређен догађај о коме је он заиста јуче цео дан веома детаљно све објаснио. Не можемо сада то повезивати са целим ратом и са свим територијама које су се десиле и са ратиштима да би ми дошли до неких других података.

НАТАША КАНДИЋ: Извините судијо догађај није нешто изоловано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте зато сам ја до сада доста дозвољавала.

НАТАША КАНДИЋ: На Трескавици се не догађа изненада да су они отишли на туристичко путовање па се то догађа, па тако извините ово Ваше сужавање није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, изволите поставите питање ја ћу одлучивати о питању. Таман посла нисмо тако ни водили туристичко путовање. Ово што је он рекао јуче никако није туристичко путовање. Заиста немојте молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Тако Ви покушавате сада. Ово што бранилац, он сваки пут кад узме реч држи предавање од 10 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да поставите питање.

НАТАША КАНДИЋ: И дозвољавате, слушате га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сваког од вас слушам.

НАТАША КАНДИЋ: А када је реч о том командном месту Кладово тј. Кладуша, то је читава јавност у Србији видела, то је приказано јавно, видео се снимак. Командно место, ко седи на томе? То није ништа непознато и да нема везе то је приказано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите поставите питање?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа ја Вас молим да ме заштитите. Ја не држим овде никаква предавања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте стално скакати стварно нема смисла заиста.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ово је директно обраћање. Ја тешко трпим такав поглед напросто. Ја бих можда и могао да држим предавање јер се ово тиче права. Ја понављам, не респектује се то до краја искрено казивање ни на који начин, него се то сада покушава да се злоупотреби. Ја могу да држим госпођи Кандић предавања и ја сам по образовању правник а она није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете уопште овако разговарати. Ја ћу одузети сада вама реч. Молим вас седите. Хвала вам лепо. Молим вас поставите конкретно питање у вези догађаја.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Можда зна и где је Младић сад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро молим Вас немојте сад. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Оптужени је рекао да су кренули из Ђелетоваца и стигли на Пале, па питање којим путем иду детаљно од Ђелетовце до Пале?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате пут којим сте ишли од Ђелетоваца до Пала?

НАТАША КАНДИЋ: Али ишао је, како да не зна молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас има право да да одбрану како хоће.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ово је страшно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас немојте реаговати ја сам реаговала. Да ли знате којим путем сте ишли?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да ли могу ја да одговорим на претходно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, одговорите на оно само што Вас ја питам.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Добро. Знам неки део пута који ми је познат остало не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете нам рећи тај део који знате куда сте ишли?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па рецимо познат ми је пут до Бијељине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ишли до Бијељине?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ишли смо преко Шида. Ишли смо на Маровић, на Вишњићево. Тада смо скренули, ако се не варам, пошто ја кажем имао сам више пута прилике да идем тамо да смо прошли кроз шуму неким пртеним путем и из те шуме се једноставно излази пред мост. Прешли смо мост, дошли до Бијељине и сад којим путем преко којег места до Пала, то није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли када из Србије прелазе у Босну да ли постоји нека полицијска или контрола европских посматрача или УНПРОФОР-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате и да ли се сећате да ли сте на том путу наишли на било какву врсту контроле?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вас је икад неко зауставио па вам тражио рецимо ваше службене легитимације или било шта слично?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Знали смо да постоје посматрачи, али ми поред њих нисмо прошли.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су ишли дању или ноћу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате у које време сте ишли, које доба дана или ноћ?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу да прецизирам. Мислим опет да је била ноћ, али не могу да тврдим. Зато опет кажем било је више тих, све ми се збркало у глави, сад тај прецизан догађај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта можете наравно?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећа да ли је било неких разговора у јединици или да ли је од команданта чуо због чега они иду на сарајевско ратиште? Због чега иду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он је рекао, то нам је објаснио. Ви сте мислили да идете на Сарајево, јел тако отприлике, тако Вам је рекао командант оствариће ти се жеља, то сте нам објаснили и објаснили сте нам отприлике да се помогне војсци која се налази на тој територији, јел тако сте јуче рекли?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Није жеља него предвиђање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, отприлике да ћете ићи за Сарајево? Да ли Вам је том приликом још нешто објаснио шта је циљ те акције?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, ми смо били јединица која је била свесна шта значи помоћ са друге стране. Рецимо у тој Крајини ја знам шта је за мене значила Српска добровољачка гарда, шта је за мене значило јединице из Србије које би евентуално дошли добровољци из Србије, једноставно знало се да они који су имали пара да су се ти склонили, побегли су да ли у иностранство, да ли у Србију, остала је сиротиња да брати једноставно та своја права и огњишта своја наравно и били смо одушевљени кад би дошао неко са стране ко рецимо може као огромна већина да каже

баш га брига није дошло до мога прага. Кад дође до мог прага онда ћу тек да обраћам пажњу шта је. Исто тако смо и ми схваћајући то кад се указала потреба да било коме помогнемо, наравно уз команду мислим да ни на један терен Боца није самоиницијативно кренуо него је и он добио наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да нам објасни како је он имао предвиђање да баш у тој ситуацији, значи крајем јуна 1995. предвиђа да је сарајевско ратиште, управо ратиште где они иду, на основу чега, шта га је руководило томе, ако може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте споменули то сарајевско ратиште у једном, да кажем, не везаном разговору који је био повод за овај део да се оде на Трново. Да ли нам можете нешто у вези тога само објаснити, зашто то предвиђате, шта је то било битно, зашто сте баш мислили тамо да се евентуално тамо треба ићи? Што сте уопште то споменули сарајевско ратиште?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Споменули смо јер смо као да се изразим ајде да покушамо да погодимо где ћемо. Боца је изашао са информацијом да ћемо ићи на терен, онда ајде да пробамо да погодимо где ћемо. Сви смо рекли, проценили различито, ја сам рекао сарајевско ратиште и испало је да сам ја најближи био томе. Не сећам се где су остали рекли да би могли да овај пут идемо, али ја сам био најближи томе.

НАТАША КАНДИЋ: Под којом заставом «Шкорпиони» иду на сарајевско ратиште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они не иду на сарајевско. Да ли сте уопште имали заставу приликом одласка на терен Трново?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ми имамо своју ратну заставу која је црне боје и на којој је шкорпион и изнад ње натпис "Шкорпиони".

НАТАША КАНДИЋ: Јел носе заставу са знаком "Шкорпиона"?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је носите са собом приликом одласка на терен?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу рећи са сигурношћу али ја мислим да је она увек ишла са нама.

НАТАША КАНДИЋ: У којим су униформама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је објашњавао. Да ли сте имали, пошто сте нам објаснили да сте имали неколико пари униформи, да ли сте једну одређену униформу имали за тај терен или сте све оне за које сте нам причали носили том приликом?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да је свако морао да има минимално два комплета. Значи и црни комбинезон и маскирни у случају да се промочи или није се толико обраћала пажња да ли је прљав, кад се осуши исчетка се, али ако се промочи да може да се пресвуче. Углавном у својим већ постојећим униформама које су нам дали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте нам објаснили. Добро, изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било неких упутстава о истицању и ношењу неког специјалног обележја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите упутства само мало нам објасните? Да ли је неко рекао тако?

НАТАША КАНДИЋ: Хоћу да питам конкретно, да ли су добили упутство да сви скину знак "Шкорпиона" а да ставе тробојку? Да ли је тако нешто чуо за то упутство?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте стављали чичак, ту ознаку "Шкорпиона", јел тако, јел сте ви то стављали по својој вољи кад сте хтели или једном ставите па то стоји или повремено скидате?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ми смо нон-стоп имали то. Евентуално чичак је био ако рецимо немамо довољно ознака па скидамо јакну па треба у кошуљи да будемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па пребаците на другу?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Пребацимо. А да ли смо на том терену носили те ознаке ја претпостављам да јесмо. Не знам зашто не би носили, али не могу са сигурношћу, уосталом мислим да се и то може приметити на снимку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Кад стижу на Јахорину, да ли он тамо види неке своје раније познанике из Српске добровољачке гарде? Да ли је тамо стационирана Српска добровољачка гарда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га јуче питала у вези тога. Да ли сте видели другу војску, да ли сте припаднике других јединица? Ви сте рекли да је било пуно војске, па сад само да Вас питамо да ли сте неког познатог видели евентуално?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па мислим да сам споменуо да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мада сте рекли од ових руководећих јесте, а да ли сте неког од овако припадника да кажем можда ваших колега, другова, пријатеља видели?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ту је била моја исто бивша јединица специјалне јединице полиције Српске Крајине и видео сам неколико људи који су пре тога били припадници Српске Добровољачке гарде а који су док сам ја био у тој јединици, специјалној јединици полиције, који су били чланови, припадници те јединице, тако да ја то нисам повезао да ту има присуство Српска добровољачка гарда, односно Арканови тигрови. Ако су и били, ја немам сазнања за то.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли зна ко је Драган Петровић Кајман?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Кајман? Ја знам ко је Кајман. Непознато ми је Драган Петровић.

НАТАША КАНДИЋ: Драган или Душан Петровић, то је његово име. Да ли је, ко је руководио или да ли га је видео тада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас у судским списима имамо, који имају овде адвокати тачно налази се безброј папира који говоре о присуству јединице «Кајман», јединице МУП-а Републике Србије који се налазе на трновском ратишту, јединица се назива «Кајман». «Кајман» је надимак команданта Српске добровољачке гарде, то је опште позната чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ускраћујем одговор на ово питање. Изволите даље.

Одбија се одговор на ово питање.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбили смо одговор, можете даље поставити питање.

НАТАША КАНДИЋ: Па није одговорио да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам одбила уопште да поставите питање.

НАТАША КАНДИЋ: Чије питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: па Ваше питање. Нема везе са предметом спора, о томе смо доста јуче говорили.

НАТАША КАНДИЋ: Али молим Вас имамо у судском предмету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим ако хоћете следеће питање да поставите?

НАТАША КАНДИЋ: Али објасните ми шта ћемо са овим списима који има у судском предмету?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у списима стоји такво какво је. Оно што имамо у вези тога имамо.

НАТАША КАНДИЋ: Ја мислим да је врло важно да разјаснимо ко је јединица «Кајман», које су све јединице МУП-а Србије налазиле на трновском ратишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла сам Вам изволите поставите питање. Он то нити припада некој од тих. Он припада «шкропионима» и можемо га питати о томе. Питали смо га. Изволите следеће питање?

НАТАША КАНДИЋ: Има документа кога говоре о томе да су "Шкорпиони" јединица МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите следеће питање?

НАТАША КАНДИЋ: Питање: да ли је он у «Шкорпионима» са сазнањем каква је то јединица, коме припада, да ли је то паравојна формација, да ли је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је јуче рекао да припада, он је рекао да по његовом сазнању припада Републици Српске Крајине.

НАТАША КАНДИЋ: Не, рекао је вуковарском корпусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или вуковарском корпусу, па то је то.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вуковарски корпус припада Републици Српске Крајине, јел тако?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тако је. Пазите, колико ја знам у тој нашој јединици у «Шкорпионима» могло је да се дослужи војни рок, па ја не знам да ли војни рок може да се дослужи у некој паравојној формацији.

НАТАША КАНДИЋ: Чији војни рок молим Вас?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па војни рок рецимо људи, ја сад одговарам директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите чији војни рок може да се дослужи, редовни војни рок који иначе сваки војник треба да служи?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да није редовни него био је одређени војни рок, сад не знам да ли пре или за време Крајине и онда једноставно ваљда је фалило људи, министарство је одредило продужење војног рока да сви они који нису одређени број месеци одслужили морају да дослуже и дозволили су нашој јединици. Мислим да то командант најбоље зна да се у нашој јединици дослужи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се у оквиру јединице дослужи ако је неком остало тих пар месеци и нешто да се то дослужи, да се то боравак у јединици признаје као тај војни рок, јел то у том смислу?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да је 3 месеца да је било дослужење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ако сте припадали тој јединици у периоду од 3 месеца ви сте завршили са својим обавезама око војног рока, јел тако у том смислу?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Значи, није морао бити припадник јединице, могао је да дође неко ко није до тада био и да буде та 3 месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, али да у том периоду да борави и да му се то призна?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко од држављана Србије и Црне Горе служио, дослуживао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је било таквих случајева?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да се то односило искључиво на избеглице, статус избеглице и становнике Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Када је поменуо избеглице можда је добро у овом тренутку питати оптуженог да ли је јединица "Шкорпиони" имала неку делатност управо у вези са избеглицама из Хрватске и Босне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само молим Вас прецизније у ком смислу мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Ако се сећате после 4. августа 1995. године избеглице из Хрватске и Босне су масовно хапшене у Србији и нешто у Војводини и има података о томе да је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питате после овог догађаја, пре расформирања "Шкорпиона" или јер они се расформирају после тога 14-ог којег беше? Шта питате, после Трнова?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је расформирана или шта је? То су све претпоставке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сад Ви питате?

НАТАША КАНДИЋ: Питам да ли је јединица "Шкорпиони" учествовала у лишавању слободе избеглица из Хрватске и Босне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми молим Вас до када Ви остајете у "Шкорпионима"?

НАТАША КАНДИЋ: Или пре тога, пре Олује, да ли сте учествовали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када ви остајете у "Шкорпионима"?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Остајем фактички до њиховог званичног расфомирања, да ли је пети, шести месеци 1996. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1996. године?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ако је тада, јесте 1996. ја сам у 1995. дошао, 1996. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, после повратка са Трнова Ви остајете сво време до краја до расфомирања? Јел тако? За то време да ли Ви негде још идете сем Ђелетоваца? Јел остајете ту на терену или још негде остајете, Ви лично или неко уопште из јединице?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли било неких активности других после терена на Трнову, било какве врсте активности, не само борбених било какве друге да сте се удаљавали из базе у Ђелетовцима?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите борбених активности је било само у случају што сам споменуо да ли је истовремено са «Бљеском» или «Олујом» кад смо ми покушали да нападнемо Нуштар што сам јуче објаснио, а мислим да знам на шта госпођа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком је то месецу било, извињавам се, тај напад, тај покушај напада? Да ли се сећате? Мислим да ли знате уопште кад је то било?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ако је тај, ако је «Олуја» била почетком осмог месеца, онда је то.

НАТАША КАНДИЋ: «Бљесак» је у мају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, ја питам. 1995. говоримо о 1995. години, јел тако?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: «Бљесак» је у мају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Бљесак» је у мају, а ово јеј било у осмом месецу?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја мислим у осмом месецу, значи тада.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, моје питање је само да ли они учествују и да ли им је дат тај задатак да избеглице, значи скупљају са улице да их нађу и да их шаљу на ратиште на територију Хрватске и Босне?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са којих улица? Кажете са улице?

НАТАША КАНДИЋ: Са улице у Београду, Војводини? Ако се сећате судијо то је масовна акција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али он борави у Ђелетовцима у том периоду зато Вас ја питам?

НАТАША КАНДИЋ: Они су свакодневно у Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Шиду јесу, а нису у Београду.

НАТАША КАНДИЋ: Па и у Шиду је молим Вас такође траје акција хапшења избеглице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се противите овом питању, не морате даље?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Противим се овом питању и заиста нећу држати више предавања од 10 минута. Заиста се извињавам. За такву врсту предавања треба најмање 4 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате молим Вас толико детаљно све знамо, завршили смо сви овде факултет и правосудни и много тога у животу. Само реците противим се, не противим. Само ћу Вас ја овако питати: да ли имате икаква сазнања и да ли било какве активности Ви лично сте радили у вези са избеглицама?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Имам сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква сазнања имате?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па наша јединица, то што госпођа Кандић спомиње је била задужена, која ја сазнања имам не да скупља по улици него да код мислим да је то био ватрогасни дом код Митровице да једноставно тамо обезбеђују лица која су била доведена и која су депортовани не знам где. Тамо то је моје сазнање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично ишли тамо?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да у једном случају да смо били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се. Изволите? Не можете Ви сада. Не можете Ви сада какав вакум то ћете Ви после све што желите, сад не можете.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је оптужени док је боравио на трновском ратишту у то време или касније чуо да је српска добровољачка гарда стрељала групу Муслимана из Сребренице на Јахорини? Сведок Б129 у предмету Милошевић врло детаљно говори о томе.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Противим се овом питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, наравно то претпостављам. Само реците ми на који период се односи тај догађај стрељања?

НАТАША КАНДИЋ: На овај период, период када здружене снаге како стоји у судским списима које ми имамо овде, здружене снаге МУП-а Србије делују на трновском ратишту, да сведок, значи у Хагу Б129 говори о томе да је Српска добровољачка гарда стрељала групу Бошњака из Сребренице, значи у истом овом периоду када "Шкорпиони"?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте, значи у овом периоду припадник "Шкорпиона"? Да ли за то време док сте припадник "Шкорпиона" имате нека сазнања о активностима других јединица?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте евентуално чули нека сазнања шта раде друге јединице сличне "Шкорпионима" или на том терену, локацијски блиску вама?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За евентуално неке егзекуције или нешто слично томе?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: За егзекуције ја сам се изјаснио кад сам устао да сам видео само то возило и само те људе у возилу. Никакве друге јединице, нисам припаднике других јединица, ни офицере, ни припаднике Српско добровољачке гарде у том моменту, значи ја сам се изјаснио не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Када је тог јутра 16. или 17. јула када га је неко пробудио да сиђе због одређеног задатка, да ли је било неке припреме њих обезбеђења да нешто понесу, спакују, унесу у камион? Да ли је било нечега или су једноставно он је добио задатак, сео у камион?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то детаљно објаснио. Навукао је остатак униформе, узео је оружје и отишао до камиона. Он је то објаснио. Да ли сте се нешто припремали, не знам шта би се припремали? Обукао се, узео униформу, односно оружје и отшао у камион?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко тада коментарисао, рекао, одакле тај камион ту, ту на 20 метара од куће од које је команда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то био један од ваших камиона пошто сте ви имали те како сте рекли стодесетке и стопедесетке? Тај камион који је био ту паркиран близу јел то био један од ваших камиона?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Рекао сам или стодесетке или стопедесетке. Нисам обраћао пажњу. Ми смо имали два камиона, ако се не сећам два су била. Да ли су били наши или су то били можда од војске Републике Српске није ми уопште падало на памет да обраћам пажњу нити сам обраћао пажњу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли уопште има сазнања када је довежен тај камион ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли ишта о том камиону пре него што сте га ви угледали то кад сте кренули ка њему? Откуд он ту? Да ли је он раније ту стајао претходне вечери, да ли сте га видели, да ли сте чули да је дошао, да ли је неко рекао довежен је камион? Да ли имате било каквих сазнања?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите камион је један или чак два су ноћи били нон-стоп ту што значи нон-стоп али не на том месту где су сада били. Значи, ја ујутру кад сам сишао доле ја сам видео да је камион ту и то је то. Нисам чуо кад је стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа у вези тога како је дошао, ко га је довезао, одакле је ту?

НАТАША КАНДИЋ: Како су изгледали ти људи у камиону? Да ли је он улазио у приколицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљеници како су изгледали?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да су били везани, да су лежали на стомаку, да су тако ту били на поду да кажем, на дну. Како мислите физички како су изгледали?

НАТАША КАНДИЋ: да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је све сам га питала у вези гардеробе шта су имали детаљно. Мислите јел су били стари, млађи и то?

НАТАША КАНДИЋ: Не, да ли су то она врста заробљеника која је доведена из неког затвора, значи и према коме се поступало у складу са законом или је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је објаснио детаљно – какву гардеробу, шта су имали на себи, да су неки имали летњу, неки зимску.

НАТАША КАНДИЋ: Не. Мислим на трагове малтретирања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га чак ја питала да ли су имали на себи. Ја сам питала да ли их је неко после малтретирао. Да ли су имали неке знаке да су били тучени, да су модрице и шта ја знам, кржаве ране, трагове?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да нисте питали, то мислим опет, значи мислим да јесте ако се не варам један је имао трагове баш по лицу, а остало нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам Вас питала да ли сте их Ви после док су лежали тамо неко од вас малтретирао у том смислу сам Вас питала, али ово нисам? Значи, пре него

кад сте их Ви ту видели и за време вожње, значи да ли су један од њих имао, шта кажете какве трагове је имао по лицу?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То нисам видео за време вожње, него тек кад су изашли напоље. Ја мислим да му је нос био разбијен, да је био крвав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А други, остали?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Нисам приметио на осталима. Ово говорим колико се сећам, наравно, јер тај један је баш видљиво био. Мислим да се видела из корена крв и видело се да то није фришко, није свеже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По лицу, а да ли је имао по телу, по рукама или по неким откривеним да кажем деловима?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па рецимо да кажем да посекотина видљивих крвавих трагова нисам приметио што би ми запало за око, сад ја не знам да ли су имали модрице по телу, то се није могло видети.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може на основу тога што је сад рекао, да процени када су направљене те посекотине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је веома тешко, он није вештак.

НАТАША КАНДИЋ: Два дана пре тога, три дана или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то би тешко могао он да одговори, то би онда морали вештачити, то не би могао он.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Уз најбољу вољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стварно то је тешко.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је видео да командант Медић да ли је био у неком тренутку поред камиона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се приближавао за то време, значи док Ви излазите из куће, идете камиону, видели сте Медића испред куће рекли сте, обавили сте разговор који сте обавили? Да ли он у једном моменту се приближио камиону?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Наравно, он је био на неколико метара од камиона и у том моменту кад он мени наређује да улазим унутра и да идем, он прати тај мој улазак унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са које удаљености, претпостављам да ће бити следеће питање?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Метар или два од камиона или можда тик уз сам камион. Не могу сад да прецизирам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је ово, у ствари ово је више његово мишљење, да ли је командант поверио обезбеђењу тај задатак због поверења зато што или зато што је то компликован задатак и зато што би било других неких последица да је дао припадницима чета да то ураде? Да ли је то због тога што је његово обезбеђење што је на тај начин сигуран да ће бити?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе је он већ рекао у истрази. Он је то рекао мислим на два места отприлике. Значи, питање зашто баш Вама је поверио задатак такве врсте? Шта Ви мислите по Вашој слободној процени? То је значи Ваше потпуно субјективно мишљење?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па то јесте питање које сам ја себи постављао више пута. Дошао сам једноставно до закључка да је, то је задатак који нико до тада није, бар мени, био поверен и никада до тада нисам чуо да је неком другом био поверен. Вероватно никада до тада га ни Боца није издао неком другом, па је вероватно требало да то ураде његови најоданији људи и да буде у тајности. Међутим, идемо сасвим у неку другу димензију па наређује и снимање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте објаснили.

НАТАША КАНДИЋ: Сад имам питање, али ако је било говора јуче о томе а да се ја не сећам, ја се извињавам, али бих волела да знам да када Александар Вуков долази да ли он њему помиње и пита га за следовање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је објаснио детаљно кад он силази, он га пита где је то за њега, Вуков га пита, а он њему каже да нема везе с тим, ту смо се враћали чак мислим да је неко од чланова већа питао у вези тога.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Пакет, не следовање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пакет.

НАТАША КАНДИЋ: На снимку тај део почиње с тим што се помиње аутобус, заробљеници и води се разговор међу њима и стално се чека Александар Вуков. Зашто се чека, да ли он зна, зашто сви причају о томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да он чак није ни знао да Александар Вуков треба да сиђе, да се врло изненадио кад је њега видео. То нам је јуче објашњавао детаљно да он уопште није имао појма да треба да сиђе Вуков Александар и да никава сазнања о томе нема, ако се добро сећам и да се веома изненадио када га је видео. Јел сте тако рекли?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И зато сте Ви пришли њему да га питате отприлике одакле је он? Тако је он јуче објаснио?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: У истражном поступку, истражни судија ми је показао да ли минут или два снимка, на коме се чује питање где је Вук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сте рекли јуче да је неко спомиња, а да Ви то нисте знали?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да. Да ли је неко, рецимо ми можемо поставити питање где је линија, али та линија је широк појам, ту могу да буду и босански Срби и неке друге јединице. Ја мислим да је у том контексту ишло где је Вук, значи где је линија где је Вук, јер знали смо ипак да је Вук најодговорнији на том делу наше линије без обзира што је била чета да је како да кажем најспособнији био за то. Можда је у том контексту ишло то питање где је Вук, што се чује, али ја нисам знао да он треба да сиђе доле.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли зна у ком контексту се помиње аутобус?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја то чак нисам ни чуо на том снимку.

НАТАША КАНДИЋ: Он је јуче рекао да мора да је неко рекао возачима или где треба да се зауставе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да су они знали. То смо питали.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је тај неко ко је могао да каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сам га ја питала. То смо га питали, рекао је да је могао само командант да да њима наредбу где да иду.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али видели смо да командант баш није био упућен у тај пут и да није знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али није ни он. Он је рекао они су знали докле могу да иду, возачи су знали, ја нисам знао.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био компетентан у јединици "Шкорпиони" да тачно каже да је до једног одређеног места безбедно, да после тога је више небезбедно за кретање? Ко је та особа која је могла да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте отприлике рекли да су возачи знали, колико се ја сећам, али ево сад Вас питамо да ли знате Ви ко је знао ту линију отприлике пошто командант није ишао до те безбедносне линије?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па то нису знали возачик. То би проценио да ли Вук, да ли командир чете, једноставно ту би се вероватно рекло возачима или би у првом моменту неко сачекао возача баш на том месту и онда би се знало да до тог места требају да дођу а не даље.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а јел то значи да је неко ко је компетентан, ко зна докле је та линија безбедна морао претходно рећи или команданту Боци или возачима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да ли је неко том приликом, тог јутра рекао возачима докле треба да иду?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја то нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возачу нисте чули?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мени је речено уђи у возилу. Ја сам ушао, значи уђи у приколицу у кош камиона и скроз до краја. Остало ми није познато.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је до краја боравка тамо код потока и тог стрељања, да ли је на крају он видео да ли је у том камиону било тог следовања или није било?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Јел могу да одговорим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто смо то већ питали на мало другачији начин. Значи, да ли се уопште утврдило, мада по следу догађаја можемо закључити, али ево конкретно: да ли је у камиону постојао тај пакет који је требао да се преда Вуков Александру?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја на то нисам уопште обраћао пажњу нити ми је познато.

НАТАША КАНДИЋ: Питање, ово суђење долази после неких 10 година. Оптужени је рекао да се осећа кривим пред Богом. Мене врло занима да ли је он ових година мислио да је тај злочин нешто што припада рату, да он може мирно да настави да живи или је мислио и сам нешто у вези са тим злочином да предузме а не овако када је ствар била изнешена у јавност?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га јуче на крају испита питала шта би још желео да каже. Он је тада рекао да се осећа кривим пред Богом, а наравно да одлуку о његовој кривици треба да донесемо ми као суд, јер је поступао по наредби. У контексту тога то је заиста нешто субјективно што Ви можете да одговорите или не, да ли једноставно сем те чињенице да сте поступали по наредби, Ви лично осећате, мада сте рекли да 10 година очекујете отприлике овако нешто, да сте очекивали позив и то, да ли можете нешто у просто неком емотивном смислу да кажете?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па могу да кажем. На мене је стварало велики притисак. Само сазнање да постоји видео снимак таквог чина то није нормална ствар. Ја лично из својих сећања би можда временом и потиснуо тај догађај али кад с времена на време се то поново појави, кад ти поново неко спомене, тај снимак ће вероватно и моја деца и моја дај боже унучади да гледају, то је оно што ме боли и што ме пратило сво време. Било мени то тешко или не, тих људи више нема и то мене прати, прати сво време. Мени је падало на памет сваке ствари, једноставно зашто се нисам раније пријавио сам. Једини разлог за то што би угрозио и остале, а довољно сам пресудио некоме већ, не морам да пресуђујем и њима. Било ми је падало на памет, једноставно можда бих се с тим очистио, јер та психоза, то је најбоље осетила моја супруга, да једноставно из чиста мира поживчаним, да једноставно изгубим неку контролу. Она то најбоље зна како ми је било и шта је било. Једноставно то је чин за који ја нисам ни претпостављао. Ја бих се најјаче осећао да сам могао да пустим те људе. Онда бих био, осетио бих се поносно јак, али једноставно то на мени није било, на мени је било изврши наређење и то је то.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је на њега, односно тај притисак, то једно посебно осећање, да ли је на то утицало то што видео касета постоји или то што је урађено?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је опет питање које је доста лично и емотивно и ако заиста то можете да одговорите ако сматрате да имате потребу или не, то су заиста неке личне ствари?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ја Вас молим, полазећи од тезе одбране коју ја морам да следим и која и по мом личном уверењу одговара истини ја заиста молим да престане да се обдукује Пера Петрашевић жив овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала колега.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Молим Вас немојте.

НАТАША КАНДИЋ: Немам појма о чему о таквој обдукцији говори, али бранилац инсистира о томе да је његова одбрана овде и признање да је искрено.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Апсолутно је тако.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас. То захтева стварно онда разговор о томе. Не можемо ми сад имати више осећања према некоме ко је оптужен за то него према жртвама. Ако сте рекли да је искрено онда мора да нас увери да је то искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је сада. Да Вам кажем, ово што га питате то су заиста личне емотивне ствари. Он о њима може да каже или не може.

НАТАША КАНДИЋ: Тако се доказује убедљивост, искреност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, он је све лепо рекао о свом стању, лепо је рекао шта осећа и шта осећа толике године. Врло детаљно је објаснио и јуче и данас на претресу и мислим да је доста што се тиче његовог емотивног става према томе, заиста.

НАТАША КАНДИЋ: Није то све у питању емотивни став, него се, пошто његов бранилац инсистира на томе да је то све искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад браниоца.

НАТАША КАНДИЋ: Ту постоје, постоји пут како се то показује и доказује. Како ће судско веће и нас све овде да увери да је он искрен, да се каје, да је то његово признање резултат једног дубоког сазревања и признања о његовој одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо ценити верујте, ово веће ће ценити.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: То је судска оцена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро. Хвала лепо. Јел нема више питања? Молим вас не можете причати свако у исто време.

Да ли пуномоћници оштећених имају још неких питања или евентуално тужилац?

Ако сте сагласни да направимо паузу.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Јел могу ја да одговорим на ово питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Желите да одговорите?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Наравно, ја мислим да је питање госпође Кандић на месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, то је Ваше, ја сам рекла Ваше лично стање да ли желите или не желите, то су Ваше емотивне ствари и Ви можете сами о томе одлучити да ли ћете одговорити.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја разумем то питање и мислим да је скорз на месту. Наравно, мене тај чин прати као што сам и споменуо малопре. Ја од тог чина не могу да

побегнем, а сазнање да постоји видео касета је сазнање да једноставно не можемо то да сакријемо да ли то хтели или не не можемо да сакријемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, слушајте сад одговор па ово је одговор на Ваше питање пуномоћници.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ми то не можемо да сакријемо и с времена на време то ће поново да се појави. Да ли ће се неки човек појавити који је то поново гледао да ли ће да спомене, значи, само тај снимак је појачао ту дозу нелагодности али ја се нисам осећао пријатно што сам уопште то учинио. А како то да заборавим, можда бих могао да заборавим временом, али кад постоји снимак како то да заборавим. Ако је у том смеру било питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Хвала Вам.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се направи пауза ради одмора у трајању од 20 минута.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ.: Видите овде се колега Левајац а и Ви постављате питање да ли неко питање има везе или не. Међутим, ја хоћу да кажем да сам ја добио од Вас да сте Ви по службеној дужности поставили неко питање о јединици "Шкорпиони", односно да смо добили неки одговор, па смо добили на једном овом из Хага каже да се сав материјал о томе налази код судије Дилпарића. Да ли је тај материјал сав ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетно, све што постоји у предмету сте сви видобили. Не постоји ниједан папир.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ.: Не, не каже да је код Вас, него каже да је код Дилпарића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је истрага.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ.: Има ли ништо што није код Вас, а да је у тужилаштву или код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволите да одговорим, ако Ви стално причате не могу да Вам одговорим.

Комплетна истрага коју је Дилпарић водио налази се у списима овог предмета, што на тракама ЦД-у, што у папиру. Значи, све што постоји сте сви ви добили ништа нема што је остало а да ви нисте добили. Одговор је такав какав јесте, али ми ћемо и даље тражити, евентуално из других предмета, јер Дилпарић није остао са истрагом, знате он није задржао судске списе код себе.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ.: Па не знам ја где се задржавају списи и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он то не би радио истражни судија.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ.: То ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ја знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Знам да је Хашки тужилац оптужио Станишића за ову ствар, а да наш није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо тражити и из тог, али не дозвољавате да иде својим током, ја вам то саопштавам на крају данашњег дана. Значи, тражићемо из других предмета из Хага да се достави. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас, у судским списима којима ми сви располажемо постоји бар 30 докумената који говоре о томе да су јединице "Шкорпиони" јединица здружених снага МУП-а Србије, да се помиње и јединица «Кајман», зашто онда реагујете, не дозвољавате да се пита ни о јединици «Кајман» ни о том статусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што смо га то већ све питали. Доста тога смо ми већ питали а излази заиста из контекста догађаја.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим Вас па то све има у судским списима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато и имате, то ћемо све користити, наравно у доказном поступку ћемо све то изводити као доказ.

Значи, пауза 20 минута.

Настављено у 11,30 часова после паузе за одмор.

Само да вам кажем овако прво. Ја сам разговарала са председником суда у вези коришћења ове кухиње и ресторана, како је то на почетку било предложено. Он је отприлике рекао да није принцип да се користи овај доле ресторан јер је то искључиво за да кажем запослене, али ето, обзиром да су адвокати који углавном у овом претресу, мислим у овом предмету долазе са стране да евентуално можете ту сести, да можете нешто да поједете, да попијете јер стварно је незгодно. Ја вас потпуно схватам немамо ниједну одвојену просторију где би то могли да искористите. Ја сам стварно ето молила да вам се ипак дозволи јер они у ствари због осталих суђења и осталих адвоката и све то тако вуче једно друго, али ето ја сам заиста разговарала. Изволите колега уђите.

У 11,30 часова приступио је адвокат Зоран Јеврић.

Мислим да неће бити проблема, да ћете моћи то да искористите. Ја сам стварно желела да вам то омогућим.

Добро, то је што се тиче овог дела. Да ли има нешто још интересантно пре него што наставимо са? Ја бих опет замолила оптуженог Петрашевића да приђе. Како да не, сад ћемо им ми дозволити. Ја се извињавам ја сам Вас прекинула пошто смо већ били рекли да прекидамо због одмора. Изволите завршите шта сте желели да кажете.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Кренули сте одмах на прекидање нисам довршио до краја нисам хтео да Вас прекидам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, ево сад завршите.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Можда сам ја испао непристојан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих проблема.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Само хтео сам да одговорим да ја овде својим речима не желим никога да убеђујем. Мени није циљ да убеђујем него да кажем истину, а ви ћете да процените шта је од тога правилно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно, зато смо ми овде веће цело професионално, тако да ћемо наравно све да ценимо и одбране и доказе и све што је потребно у поступку да би дошли до истине, то нам је једини циљ овде. Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Ако могу, ја имам само још једно питање. Да ли господин Петрашевић зна ко је био командант свих тих војски које су биле на трновском ратишту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте били обичан војник и да немате нека посебна сазнања да ли евентуално имате ово Ваше сазнање било посредно било непосредно, ко је био командант да кажем свих тих војски које су биле ту присутне?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ја мислим да је управо тај господин кога смо срели у том возилу, само не знам ко је он и како му је име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Податке о њему не знате?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли му је познат ко је Васо Мијовић? Да ли је чуо некад за то име?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули некад за то име и презиме?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Није ми скроз непознато, али не могу сада.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли би могао Васо Мијовић бити та особа о којој говорите, за коју мисли да је био командант свих снага?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па нагађао бих. Не могу прецизно да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Добро. Изволите браниоци, хоћете прво Ви претпостављам па ћемо онда да идемо редом?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, мој брањеник је у току свог казивања, између осталог рекао да су по доласку на ту локацију где је био командант и неколицина њих из обезбеђења били смештени у једном објекту, да је опт. Вуков био у другом објекту, па бих молио само да ако може описно да каже, да бисмо схватили локацију те позиције Вукова колико је то метара од куће у којој је био командант, где се, ако може прецизно он налазио? Ако дозволите, ја имам једну импровизовану скицу, па ако дозволите да то покажемо, да ставимо на документ камеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замолићемо режију да укључи документ камеру, а ја ћу.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да отприлике лоцира где је та кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га нешто слично питала јуче, али ево сада пошто имамо директно питање, да ли можете да определите удаљеност између те команде, коју сте Ви назначили да сте били ви, мислим обезбеђење, са командантом у односу на ту кућу где је био Вуков, то тек кад је дошао пре него што је.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Онда нећемо приказати.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја прецизно не знам где је био. Мислим да је он од командујућег тог кадра да је био најудаљенији ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви не знате уопште где је он тачно био смештен?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па не могу прецизно да кажем. Знам да је био можда неких 50, 60, 70, 80 метара удаљено од те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између, значи, те да кажем куће, викендице где сте ви били смештени командант и где је био Вуков, отприлике има око 80 метара?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па рецимо између 50 и 80 метара, груба процена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Довољно. Да ли је на неком од заробљеника, евентуално видео неке детаље који би говорили о томе да су то цивили, војници, било шта у том правцу да прецизније определи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо доста то јуче испитали у том делу и он је чак и рекао да су они били у цивилном, јел тако, да су сви обучени, али ево да ли можете да по нечему определите евентуално по неком знаку или по нечем што Ви сматрате да је карактеристично да ли су тобили војници или цивили?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите ја сам нагласио да ми нисмо прецише обрађали пажњу на униформе зато што су муслимански војници били познати по томе да их је доста њих ратовало у цивилном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте јуче све објаснили.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Чак без оружја иду у напад, лупају са неким шерпама, лонцима штаповима по њима стварају буку, једноставно повећавају додатни страх и кад би неко био погођен кад остане оружје слободно узимају и настављају даље у том смеру, а оно што сам могао да приметим, па не могу да кажем да су били складно обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало молим вас да чујемо одговор. Извињавам се?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да се изразим складно обучени. Неко је имао предугачке ногавице, неко је имао кратке. Рецимо летњи период они су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нешто карактеристично, евентуално неку ознаку или нешто по чему би Ви закључили да се ради о војницима или да се не ради о војницима, да су цивили, да ли је нешто било карактеристично, по Вашој процени?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Летњи период дебеле вунене чарапе које је искључиво војска носила, па шта то може да значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је имао један од њих како сте јуче рекли чини ми се?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да ли један или двоје, углавном то сам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Рекао је да је након тог чина егзекуције било одређеног како ја могу да изведем закључак било некаквог неартикулисаног коментарисања и понашања као последица, по његовој процени ипак стање шока свих због учешћа у таквом догађају, па између осталог говорио да је било примедба због тога што Медић Александар није пуцао. Он је поменуо чак и неке речи које су изговорене. Да ли је он изговорио те речи, дакле, које би биле увредљиве, да ли је он то изговорио или је то чуо да неко други чини и ако може да се сети ко то конкретно чини у односу на Медића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте у вези тога јуче ја сам Вас то питала или члан већа мислим, али ево можете још једном да нам објасните. Рекли сте те речи, па да ли да вам кажем, па смо ми рекли да кажете које сте нам навели јуче, да ли сте Ви лично рекли или је неко од осталих?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: У тим прозивкама сви смо у томе учествовали. Ја бих пре рекао најбучнији је ту био Момић, али то је више била примедба на то што није пуцао на те његове речи, да није пуцао Момић је ту предњачио баш са увредљивим речима, највише се истицао у томе, да не понављам сад те речи, рекао сам јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Оптужени је рекао да је критичном приликом поступио по наредби. Објаснио је своју релацију, објаснио је своје појмање права на одређени начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ратним условима?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Наређење и извршење то је његово појмање како нам је он рекао. Да ли је сем тога размишљао и да ли је носио и осећање страха шта ће бити са његовом судбином ако не поступи по тој наредби?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да ли Ваше поступање конкретно у ситуацији је било поступање по наређењу искључиво такво какво је или је било праћено и Вашим неким емотивним ставом у смислу страха, ако тако нешто не извршите да ћете Ви бити кажењени или да ће нешто се Вама десити?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, ја сам васпитан да извршавам наређења, пошто сам, рецимо у Српско добровољачкој гарди сам био наредник и знам да је за мене добар војник био онај који без поговора изврши наређење, јер ја знам зашто сам ја поставио то наређење и ја ћу да одговарам ако то наређење није у реду. За мене је прави војник, добар војник који без поговора изврши наређење. То наређење, те врсте је за мене било наређење с којим сам се први пут сусрео и на које ниједног момента нисам помишљао да могу икада да добијем такво наређење. Мислио сам да једноставно такво наређење у нашој војсци и не постоји, а сама помисао да не извршим то наређење, само помисао неким делом, јер наравно да сам једним делом и помислио јесте изазивала страх, наравно плашио сам се за свој живот, а уверио сам се да сам се са разлогом плашио јер кад господин командант после 10 година у судници пред вама тврди да би убио некога као зеца па шта би мени тек учинио пре 10 година у ратним дејствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: И последње питање: Опт. Петрашевић је говорио о томе да је по повратку са терена Трнова имао прилику да погледа ту спорну касету. Такође је рекао да је ту касету имао прилике да у фази истраге види на кратко, да не лицитирам, минут или два и то само поједине детаље. Да ли може да одговори на питање да ли на основу тога он сада може да тврди да је та касета, значи касета која се помиње кроз судски поступак, да ли у овом моменту може да каже да ли та касета која постоји у судском спису идентична са оном касетом коју је гледао по повратку са Трнова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја колико се сећам ми смо то питали, мислим да је баш члан већа Вас то питао директно. Ја сам питала да ли одговара догађају којег се он сећа, а колега је питао да ли баш одговара касети.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Све је у реду. Дакле, он је рекао оно што је видео, то одговара, али он целини касете није видео. То што је доказ у судском спису он то није видео у целини. Дакле, да ли може да сада на основу тог искуства и сазнања тврди да је то што постоји у судском спису и што се помиње као доказ идентично пре него што види?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Мислим да је ово питање преурањено. Поставићемо то питање када видимо касету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто пита колега? Зато што је он то видео код истражног судије, значи он га пита за тај део који је видео. Ми ћемо само овако њега питати: да ли можете да одговорите у овом моменту на то питање? Значи, оно што сте Ви видели, значи онај филм који се Ви видели у Ђелетовцима и у оном блицу делу и сад ово што сте видели код истражног судије исто на кратак период, да ли Вам те, да кажемо три виђења догађаја, та три средства разна, одговарају том једном Вашем утиску и то један другом међусобно одговарају?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тај снимак, значи понављам видео сам неколико дана по повратку и било је питање да ли је то све што се дешавало? Рекао сам није снимано све, рецимо ако је то трајало сад да нагласим све скупа 45 минута да можда на снимку има не знам 10-ак минута, 15 минута или можда 20, значи није све снимано. Оно што сам

видео у дневнику и што сам видео код истражног судије то су само делићи који одговарају томе, а ја пред истражним судијом а и пред вама нисам видео комплетан снимак и не могу да проценим да ли је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Дозволите само да образложим. Наравно, судско веће, ви сте то прецизно рекли, нећете се обазирати на појединачне изјаве и одбрани пуномоћника оштећених. Ово питање је управо ишло у том смеру зато што је јуче од пуномоћника оштећених ишла тврдња како је опт. Петрашевић потврдио да је то та касета. Е само утолико то није то. Он то није потврдио. Хвала лепо немам више питања. Само због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите колега?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председнице већа, ја претпостављам због овог опсега који треба да постављам питања. Претпостављам да ћете Ви након саслушања Стојковића одлучити о предлогу да ли да се та касета прикаже и уврсти у доказни предлог или не, с обзиром на оне примедбе, па због тога господина Петрашевића унаточ томе што је одговорио члану већа да оно што је он видео одговара истини, не говоримо сад оно што није снимљено, али оно што је видео, одговара истини, нећу постављати та питања нити ћу постављати питања у оквиру транскрипата. Претпостављам да ћете Ви, ако би одлучили да прикажете ту касету да ћете онда и допустити и питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питати да се изјасне оптужени у односу на то?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да, мислим да не би онда понављали. Тако да моја питања ће бити у вези догађаја везана само и молићу оптуженог да се изјашњава само оно чега се он сећа. Значи, нећу га питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његово непосредно сазнање које је било?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јесте, оно чега се он сећа, значи, не некакву реконструкцију онога што је видео на касети или у транскрипту. Прво је питање: Ја бих молио оптуженог да се изјасни колико је прошло времена од како он устаје у викендици, облачи тај прслук па до уласка у камион, временски?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли одредити временски период од момента кад сте пробуђени до момента кад улазите у камион?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па, рецимо 10 минута, рецимо.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Следеће питање: Дан пре тога ко је све био у том, ајде да кажем, овом другом логору који није активан у том смислу војничком, није на линији, колико је људи све заједно било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где мислите у команди у викендици?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: У викендицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се уопште сећате дан пре тога колико је ту људи било пошто су одређени људи на терену, рекли смо у сукобима, неко је остао ту, да ли знате колико?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То би било нагађање чисто. Не могу да се сетим.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли се сећа још некога од људи који су били тамо дан пре тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се можете уопште сетити дан пре тога ко је још био сем обезбеђења, сем вас обезбеђења, сниматеља, да ли је било још неких људи да кажем који су редовно ту остајали? Можда се не можете сетити дан пре тога, било би тешко да се сетите дан пре тога, али који су у том периоду остајали ту при тој вашој команди који нису ишли на терен?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите мени никако мисли не иду дан пре тога. Ово је први пут да покушавам и да се сетим. Не могу то да нагађам, не могу да кажем прецизно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Следеће је питање: Оптужени је јуче изјавио да је тек на снимку препознао, да није био сигуран да ли су двојица или тројица људи који долазе са Вуком, да ли он зна те људе од пре? Да ли их је виђао, именом, презименом? Да ли је он идентификовао то да су то управо ти људи из јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови извиђачи за које сте рекли да су дошли са Вуковим да ли сте их познавали од пре?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: И колико их се он сећа да их је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би их препознали и уопште да ли знате ко су то били људи и да ли знате да су вам били познати од раније?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја нисам могао да се сетим тих људи. У истражном поступку показане су ми фотографије и тада сам препознао те људе пошто сам ја, ја сам рецимо од 30 дана бар 27 или 28 боравио у касарни, био сам смештен баш са извиђачима, тако да су сви ти извиђачи мени познати. Нечије знам надимке, нечија имена, нечија презимена, тако да сложили смо се да су тројица по тим фотографијама један је да ли је потребно да именујем.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Мени је битно само ова репродукција. Рекао је да је то јутро када је изашао видео око 10 до 20 људи ако ја грешим јер немамо транскрипте, у близини камиона? Рекао је да не зна ко су ти људи. Да ли су то људи из јединице и по чему он, да видимо како он то идентификује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти људи који су били то око камиона, да ли Ви знате, да ли се уопште сећате да ли су то вама били познати ти људи из јединице ваше или евентуално неки други који би дошли евентуално са стране?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја мислим да сам био прецизан у томе, да су то наши људи, али не могу да се сетим који а да нико није био са стране у близини возила.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Сад бих ја наставно питао на то: Па како зна, ако не зна ниједног од тих 10, 20 људи да идентификује, да се сети, како сад зна да то нико није био са стране? По чему он препознаје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Овде се сугерише од 10-20 људи. Он је врло прецизно дао у свом одговору. Ја морам да интервенишем да се не сугеришу 10-20 људи. Нека каже кога је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих више лица који су били у близини камиона, да ли се сећате неког по имену, да ли знате од тих више лица?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: То је питан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја постављам овде питања колико ми се чини. Да ли Ви знате ко је био?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Споменуо сам Стојковића, споменуо сам Медић Александра, споменуо сам Момића, споменуо сам Зекана, ја мислим да остале нисам споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их знали? Да ли се сећате Ви сада да ли их познајете без обзира што нам нисте рекли имена и да ли евентуално сад би се могли сетити ко су ти још били људи?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите ја понављам. Сви су они мени познати. Сад ја не могу да се сетим ко је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не можете да кажете име и презиме њихово сад у овом моменту?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Али знам да је био неко са стране, вероватно бих регистровао да је био један са стране или да су била двојица који су мени непознати. Ја то нисам регистровао, мени у сећању је да су сви познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, хвала. Изволите?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли познаје Срђана Манојловића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел познајете Срђана Манојловића?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Познајем.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је он био то јутро тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да ли је он био то јутро тамо?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу да се сетим.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли познаје Милеуснић Ђуру?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђуру Милеуснића да ли познајете?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да је он био евентуално?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу да се сетим да ли је био.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли му је позната особа под надимком «Јаша»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је позната особа под надимком «Јаша»?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Јесте, позната ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да ли је он био ту то јутро?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу да се сетим.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Добро. Хвала. Следеће питање председнице већа: Ја бих замолио да оптужени појасни сада, колико се он сећа и чега се сећа – када устају заробљеници како они одлазе, ко где стоји од ових које он зна, које види и на који начин одлазе према томе месту? Ко стоји, ко иде напред?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га он је рекао да то не може да се изјасни. Ја колико се сећам ја сам га питала ко где иде, с које стране идете ви и ваше обезбеђење и чланови вашег, где иду заробљеници, Ви сте нама рекли да не можете да определите то, јел тако?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је јуче рекао.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли зна где је он био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то није могао да каже.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја сам ту могућност оставио, ако се сећате, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад погледате филм?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не знам да ли сам позвао, да ли су сами дошли или сам ја дошао до њих па смо заједно, тако да то не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, не може да определи.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли су ишли у колони, у групи, како су ишли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете ли определити начин на који су ишли?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да нагађам, ако хоћете да нагађам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, таман посла, само да ли можете? Не можете?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Е сада укупно је 6 заробљених. Каже дошли су тамо на ту ливаду. Како они стоје сада тих 6 у врсти и да ли неко одређује ко ће од њих где стати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо га све питали јуче. Он је рекао да он стоји између њих, да он не може да определи како је ко стајао. Баш смо инсистирали на томе да ли може евентуално да каже како је где ко био. Он је рекао да не може. То је било питање.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Е добро. Тај заробљеник у којег он пуца, у моменту када он пуца где су остали заробљеници када он пуца у тог заробљеника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су остали заробљеници на истом месту где и тај у кога пуцате, ако уопште се Ви можете сетити да ли у одређеног пуцате или пуцате у њих? Да ли сви стоје заједно ту на неки начин испред Вас. Ви сте рекли да сте мало испред осталих?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, али мислим да сам ја рекао томе несретнику да искорачи, да се одвоји од осталих и да сам онда пуцао. Значи, нису били једни до других.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте му то рекли?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Искорачи. Ја мислим да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показали прстом, руком, како сте усмерили?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да ли руком, да ли оружјем, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је он искорачио?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Корак, два, три можда, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остали значи како остају?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Остали остају. Двојица су доле легли, а остали остају ту где јесу, где су заустављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, иза њега по логици некој?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тако је.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Како долази до тога да му пуца у леђа? Да ли му је он рекао да се окрене и да се он поставио тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате како сте пуцали? Да ли сте му пуцали, значи напред, у ампас или у леђа?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То не могу да се сетим.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: По чему од те четворице која су ту, каже двојица леже, по чему је он баш тога одабрао да ли се сећа или како? Јел тај био први, други?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте том једном рекли да искорачи, како по ком принципу сте издвојили тог једног случајност или?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Био је први у колони. Колико се сећам био је у колони, немам никаквог другог разлога.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли када је пуцао у њега да ли је био сигуран да га је лишио живота, да ли зна да га је у том моменту лишио живота, да је овај рањен или мртав или шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте пуцали у њега, јел он пао одмах?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Колико се сећам пао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви наравно нисте утврђивали да ли је он жив, претпостављам?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, у овом моменту јако цинично би било да ја и покушавам уопште да се браним у том смеру да га ја можда нисам лишио живота него неко ко га је оверавао, тако да ја у том смеру нисам ни размишљао. Ја сам пуцао у њега. Да ли је одмах наступила смрт неколико минута после тога, мислим да би то јако цинично било да размишљам.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Добро. Да ли се сећа када је тај издвојен где су остали заробљеници према њему где стоје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад је рекао иза њега?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Лево, десно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наспрам њега и иза овог што је искорачио?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу вам то прецизирати. Не могу стварно.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: После тог његовог пуцња, када чује следећи пуцањ од неког другог или било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Колико је прошло?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је. Више пута смо га питали и рекао нам је. Молим вас колега немојте да причате стварно, само мало.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли осим онога што је рекао да је разговарао са овим, да ли је он чуо да неко од тих заробљених тражи нешто од њега или од неког другог било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да се неко обраћао неком да је нешто тражио, да је питао?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја сад морам да говорим само своје сећање, јел тако?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Само сећање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно Ваше?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу да се сетим.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Колико је тај пут у камиону трајао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам ја.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли он мења место у камиону или где је сео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Следеће питање тај камион када долази тамо на лице тог места, да ли се он окреће или је стао тако па су онда излазили заробљеници из?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања да ли је камион?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: У односу на место где су касније лежали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је зауставио се тако и остао или евентуално направио неку од радњи?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите, ја рецимо имам у сећању ми је да је камион морао да се окрене и да иде назад по батерију, а мислим да је пре него што се окренуо да су заробљеници изашли напоље па тек онда да је окретао, али можда се и окренуо са њим, ја то не могу прецизно да кажем.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Рекао је јуче у свом исказу да су се шалили са Ацом, тако је речено, па чак и командант се шалио. Како су се то шалили са Ацом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је рекао.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Осим што ово Момић у контексту каже, како су се шалили?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То није била шала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, они су га критиковали, исмејавали су га.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: А зашто је онда рекао јуче шалили су се са Ацом?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Могуће да сам се изјаснио али то није била шала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нам је рекао.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: А шта је Ацо тада одговарао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то сам га питала ја. Он је рекао да је ћутао сво време.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Добро. Следеће питање код ове наредбе, ја бих молио да он прецизније се изјасни око те наредбе. Не говоримо о његовој вољи да ли је имао он, али да ли је он сматрао да таква наредба каква је, ако он тврди да му је дата, да је дозвољено да се неко од ратних заробљеника лиши живота?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О тој наредби смо поставили велики број питања у више наврата од стране више нас. Веома детаљно је одговорио и каква је наредба и шта он мисли о њој и какав је његов став. Мислим да је ово питање сувисло заиста.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је он чуо када се командант наводно шалио са Ацом у погледу пуцања у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам нешто рекли у вези тога да је и он му рекао. Да ли само то можете поновити да ли се сећате шта му је рекао командант?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Чуо јесам и није се шалио. То је класично, да се изразим «подјебавање».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта му је рекао?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Прикључио се, да се изразим да је «пичкетина», да је «јајара». У томе је најбучнији био Момић. Момић буквално није престајао о томе.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је командант, пошто Ви кажете да зна да Ацо није пуцао, да није извршио његову наредбу, да ли је командант предузео некакву меру да га казни? Да ли је Ацо тада био кажњен на било који начин, да га је послао на линију или да воду носи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да га је командант казнио због непоштовања наредбе?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Колико ја знам није било разлога да он њега казни. Александар Медић није одбио наредбу. Ја сам сазнао овде да он није ни добио ту наредбу. Ја тамо нисам чуо да је њему наредио да он то мора да изврши и што би га онда кажњавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили за себе, Вама је наредба била и Ви сте је извршили?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја не знам да ли је он Медић Александру пренео наређење «иди и уби ове људе» или само «иди са њима». Ја то не знам. А што би онда га кажњавао, убијао или било шта.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли Ви за било кога од ових других?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговорио.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Знате за ту наредбу да је неко рекао јесте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговорио.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Е добро. Када он добија, како каже наредбу од команданта па је рекао ту су били Момић и Александар. Колико су били удаљени у том моменту Момић и Александар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од њега?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да, када му наводно командант даје наредбу? Да ли се сећа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам је на то одговорио. Он је одговорио да је поред њега био једини овај Стојковић и да је чуо кад је њему наредио да снима, јел тако, а да су остали били даље?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Једино сам сигуран да је Стојковић био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то је рекао и да је мора да чује, Ви сте рекли?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да. Да ли је био Александар Медић не могу прецизно да кажем, исто мислим да је био, али не могу сто посто да тврдим.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Кад добија ту наводну наредбу од команданта, каже «иди поби те људе», јел он пита где да их побије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је врло детаљно објаснио да нема шта да пита, да је то наредба.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Знам, али где? Разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то нам је објаснио.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли одмах ту да их побије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то нам је објаснио.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Е добро. Он добија наредбу да иде да побије те људе, јел тако и ту се завршава свака прича наводно с командантом? Како он зна, зашто он сада не убија те људе ту, зашто седа у камион, ко му каже седи у камион, ко му каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је објаснио.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је ико осим оног Момићевог пуцња док су заробљеници лежали, да ли је ико пре тога, пре него што ће он рафално да пуца да ли је ико ударио заробљеника, повредио хладним оружјем, пуцњем или било шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је одговорио на то питање, ја сам га јуче то питала.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Рекао је јуче, ја сам ту записао па каже када објашњава тај снимак, па каже јесте тамо делује то као такво, нико није хтео да испадне кукавица, да су се правили важни итд. У ком смислу је неко требао да буде кукавица, а не ради се о борби, они су заробљени, шта он подразумева под тим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и то је прилично објашњавао.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Нисмо схватили тај психички однос.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, објаснио је доста детаљно у више наврата.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Могу да допуним није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да допуните ако имате још нешто, али мислим да је то доста јасно?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да будем баш директан, значи, нико није дозволио да једноставно клоне да каже ја не могу да дозволим да му се тресу ноге, да му се тресу руке, борили су се с тим, блебетали су. Значи, ти разговори то што је било, та конверзација није личила на оне раније конверзације. Једноставно као да причају неки други људи, а не они. У том смислу сам приметио да то није нормално, није свакидашње. Једноставно утешио сам сам себе јер сам схватио да није само мени било тако.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: За време целог тог догађаја, говоримо доле на тој ледини, да ли Стојковић, камерман, режисер, да ли он шта говори, упућује некакве? Да ли се коме обраћа, шта говори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је Стојковић за време снимања нешто говорио?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Што сам запазио обратио се Зекану да иде по батерију, да му је отишла батерија и што ми је у сећању да је инсистирао да неко поразговара са заробљеницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте нам рекли јуче. Сем тога касније на ливади, после код куће и то?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не знам.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јели неко говорио или он да је говорио где да се стане, кад да се пуца, како ко да се намести?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо га све већ питали.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Рекао је јуче да су постојале радио везе и да је командант чак једно време имао и по три линије па је звао артиљерију. О каквој се то артиљерији ради?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте нешто да је звао кад је било потребно и тако нешто? Јел сте тако рекли колико се ја сећам, нешто сте споменули заиста, баш тачно како сте рекли ја не могу да се сетим?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да смо ми били само са лаким минобацачима наоружани, али да је у том моменту да је неко са линије, да ли је Вуков или је можда Чоке, али мислим да је Вуков да је тражио да је било потребе за тежом артиљеријом и да није директно могао да добије артиљерију, значи хаубице или јаче минобацаче од 82 или од 120 мм и да је у том смислу да је могао да добије командант. Тај командант је онда био посредник, фактички посредник у тој артиљерији, значи, постојећој већ артиљерији која је помагала на свим правцима.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Тробојка о којој стално причамо, да ли је то тробојка та застава? Да ли је то грб Србије или српска застава која је важила у Крајини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали смо о две ствари. Причали смо о њиховој застави "Шкорпиона" и која се ставља на рукав. О чему Ви питате?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Чија је то тробојка била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О чему питате, ово на рукаву или о застави? Амблем или застава?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Амблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете застава због тога Вам кажем? Амблем, тробојка?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Кад је спомињана тробојка мислим да је госпођа питала за или сте Ви питали за заставу, а као тробојка ја сам то подразумевао и амблем и обележје на капи. То не могу да се сетим да ли су то носили.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: У истрази и на главном претресу онај исказ где је рекао, где је одговорио кад га је истражни судија питао како се зна где се треба ићи онда је рекао ваљда су возачи знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо га јуче питали.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: На основу чега је он закључио да су то возачи требали знати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је објаснио јуче и данас је говорио о томе.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јуче је рекао овако, ја бих молио шта је под тим мислио и како је дошао до тога. На питање да ли је он овако изјавио: да је он руководио, мислећи на себе са тим, кад га питам да ли је он руководио са стрељањем, ја бих онда био у кабинџи, мислим да је тако рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је било друго питање. То је потпуно другачији контекст. Ви сте сад извукли нешто из контекста.

АДВ. мр. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Није тачна интерпретација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је детаљно објаснио.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Немамо транскрипте. Да ли је он то рекао јуче или није да је он руководио са тим па да би био у кабинџи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: (обраћа се адв. Левајцу) - Немојте колега стално да скачете молим Вас да ја преиначим питање и да га дозволим или не дозволим. Заиста ме колега доводите у ситуацију да Вас званично кроз записник опоменем. Не видим разлог зашто скачете на сваку реч и зашто стојите поред катедре. Молим Вас немојте то да радите. Па дозволите да ја одлучим да ли ћу поставити питање па ћете Ви реаговати.

О томе доста детаљно се изјаснио. Можете следеће питање.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Следеће питање: испред викендице или то јутро, шта он види све од моторних возила, колико је било моторних, да ли је било још осим тог камиона?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да сте видели камион према коме Вас је упутио командант да одете. Да ли сте видели још неко возило, сем камиона?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ту је био наш цип, камион и наш цип.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та два возила?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, цип који је са маскирном како да кажем прекиривен је са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Облогом?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, маскирном.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли су они, осим тог камиона и ципа имали још неко превозно средство које им је било ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је видео тај други камион?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је само та два возила.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли зна где или када је пре тога видео тај други камион, вече пре тога да ли је видео камион, тај други који су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нам је то битно?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па битно је председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците, објасните нам што је битно да ли је он видео други камион?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па због доказних предлога битно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели тај други камион дан пре тога рецимо и да ли знате где је он био?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу сад прецизно да кажем. Ми смо имали два камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте детаљно објаснили, види се у транскрипту. Изволите, имате ли још питања?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да. У истрази је рекао да је када је чуо за снимак да га је звао Вуков, да се чуо с полицијом итд. и да је тада био у Хрватској. Да ли је он и пре тога одлазио у Хрватску итд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је ишао по набавку за своју кафану, кафић. Да ли сте то редовно одлазили по ту набавку на исто то место?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, редовно ишао сам у Хрватску. Ја поседујем хрватски пасош.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Током његовог исказа рекао је да су каже многи знали и гледали те филмове итд. Да ли је било припадника "Шкорпиона" који су остали у Хрватској? Да ли му је то познато, његови ратни другови?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су остали да живе после расформирања јединице или?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел питате да ли је неко остао? Да ли имате уопште сазнања да ли је неко од ваших сабораца отишао у Хрватску?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Немам сазнања.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли знао рецимо где је Давидовић, где живи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у контакту са Момићем, Давидовићем?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Са Момићем сам био у контакту док је био у Шиду. После кад је отишао у иностранство онда више нема контакта нити се јављао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са Давидовићем?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Давидовић знам да је живео доста дуго код команданта у кући. После неког конфликта са њим више није био тамо, из ког разлога то не знам. Мислим да је Давидовић долазио неколико пута у моју дискотеку. Мислим да је ишао и у Вишњићево исто код другара и мислим да је ишао у Бановце у Хрватску.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Рекао је за тај снимак да су знали, видели тај снимак. Он одлази каже у Хрватску и да има пасош, да ли га је било страх да хрватске власти евентуално неће дознати то исто за ту егзекуцију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је о свом односу, да кажем, емотивном у односу на догађај рекао да у принципу је то очекивао свих тих година да се нешто може десити.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Конкретно, да ли је био привођен у њихову полицију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Хрватској?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: У Хрватској, њихове службе, да ли су га питали када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте прво да видимо да ли је привођен, па ћемо онда питати. Ако није онда немамо шта даље.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Привођен, позиван на разговор, како год хоћете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били позвани, да ли сте били некад у некој хрватској станици милиције или полиције?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: За мном је била неко време расписана потерница због нечега другог, а везано за то никад није спомињано нити сам био на неком информативном разговору у Хрватској или у полицији или у њиховој служби.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било све? У реду. Хвала. Изволите колега?

АДВ. ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: Ја ћу се вратити на ово наређење али нешто друго у односу на ово. Он је истакао неколико пута да је само извршио наређење и да сматра да није залазио у то да ли је наређење смислено, несмислено, законито, незаконито, његово је само да изврши наређење. Будући да је он служио Југословенску народну армију у Битољу 1989. на 1990. затим био у неколико ових формација Српско обровољачке гарде итд., моје питање је да ли је икада у тим војним формацијама на обуци или било где било говора о томе да постоје нека наређења која се не смеју и не морају извршити, односно да ли им је икад речено да постоје незаконита наређења и да се таква наређења не смеју извршити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некад чули било у војсци и док сте редовно били на служењу војног рока или уопште у свим тим јединицама у којима сте били, да постоје наређења која се не морају извршити?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Никад.

АДВ. ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: Ово питање постављам, а сад ћу вам објаснити због чега сам ово питање поставио. Будући да су представници оштећених говорили овде о Хагу па ћу га ја споменути, ако вам одбрана јако подсећа на ону коју је имао Ердемовић у Хагу и један од чланова члан 33 Међународног кривичног суда каже да се лице може ослободити кривичне одговорности ако није знало да је наређење незаконито. То је један од услова, па због тога је и ово питање. Само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Хвала. Изволите?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ако нисам чуо, ко га је пробудио то јутро?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли се сећа у колико сати се пробудио, отприлике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате које време, рекли сте да је јутро али нисте рекли које време?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па не могу прецизно да кажем колико сати, мислим да је било јутро.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли може да нам опише, односно да каже та возила која су они имали где су се она тачно паркирала сваке вечери?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се они паркирали на исто место, та возила та два камиона и тај цип, да ли на исто место код те ваше викендице или су мењали позицију?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја мислим да су увек на истом месту колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се сећате где је то било?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То је било тај шљивик ако се не варам да је био шљивик пре уласка у двориште викендице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва три возила?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су углавном?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: С тим да је цип био тако намештен да му никада не могу сметати ти камиони и хладњача је била кроз иза до куће у којој је био смештен Вученовић и Стојковић. Значи, иза наше викендице са те стране.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли му је познато како се снабдевала јединица на линији храном? Да ли му је познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је нешто говорио јуче о томе.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли му је уопште познат начин снабдевања или му није познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питао је члан већа да ли су ишли по хлеб и други набавку свакодневно.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: А да ли је њему баш лично познато? Како се снабдевала јединица на линији то? Не мислим сад.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Није ми лично познато. Знам да су користили разна средства да им се достави што је требало, а сад да ли је то било баш за храну као рецимо мазгде, људи са мазгама који су носили.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да ли му је познато како се вршило снабдевање јединице на линији муницијом и војним средствима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се снабдевали муницијом?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па тај мој одговор све заокружује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покрио би сва снабдевања?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: И само још једно питање. Да ли је некад се упознао пре овог догађаја са Женевском конвенцијом о поступању са ратним заробљеницима, с обзиром да је био војска и да ли је чуо да постоји?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за време војног рока или у другој јединици да вам је неко саопштио евентуално те одредбе, пошто је то једна од одредби Женевске конвенције која се односи на поступање такве врсте? Да ли сте Ви били упознати?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па да вам кажем, појам Женевска конвенција није ми кроз непознато, али никад нисам знао шта она обухвата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, поступање са ратним заробљеницима, са цивилним становништвом, са рањеницима?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Никад нисам имао прилике да се упознам са тим.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: И још једно питање на крају. Каже, кад сте га питали, у ствари он је говорио тамо на крају да је чуо, рекао је нешто о некаква три метка која је испалио

Зекан да ли је, значи, искључујемо сада касету. По његовом сећању да ли он зна како је испалио та три метка и да ли уопште у његовом сећању мимо касете постоји то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у вези у тог последњег чина?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Пре него што одлази?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што крећете назад да ли се сећате тих речи да је нешто рекао?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не да је рекао, не говорим ја о речима него уопште о испаљењу та три метка. Да ли је то по његовом сећању мимо касете?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да сам схватио питање. Ја сам се изјаснио да сам био у шоку и поново тврдим да сам био у шоку и наравно да мени постоје неке слике у глави које ја не бих нагађао. Управо сам се изјаснио зашто. Не желим некога без везе да доведем у ситуацију да одговара или не дај боже да буде осуђен због онога што ја нагађам. Исто бих тако би захвалан и да други не нагађају. Нажалост неки сведоци су нагађали, а то што сам рекао три метка искључиво што сам видео по снимку кад сам се вратио у Ђелетовце, значи зато сам се и усудио да споменем то, иначе то сигурно не бих споменуо.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Само да закључимо. Да ли по Вашем сећању, у Вашем сећању тога нема мимо касете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сад рекао.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не бих говорио шта ми је у сећању.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Па не, али Ви понекад закључите. Морате ми дозволити, Ви понекад закључите пре него што одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али то је баш онако. Он је прецизно рекао.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Значи да или не? Не инсистирам нешто посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, та три метка да ли су из Вашег непосредног сећања или на основу касете?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Да, да ли из непосредног сећања? Ја бих се више ослонио на то.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја поново кажем да своје непосредно сећање не желим да говорим јер то бих схватио као моје нагађање. Ја сам то споменуо и споменуо сам Боду Давидовића да се сећам по снимку да је оверио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Немам више питања.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ако дозволите накнадно. Мало због ове хронологије да ли може да тај дан веже уз неки догађај, свеједно нам је сад да ли пре или после тога који је у јединици битан или важан по чему би могао да лоцира тај догађај да каже два дана пре тога или три дана пре тога за нешто што?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли значи овај догађај са егзекуцијом да ли можете везати за неки догађај пре или после?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли се сећа шта су сутрадан радили? Какве су имали активности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ако се не варам ми смо то после подне отишли на Јахорину и мислим да смо чак тамо и преноћили, да смо се вратили тек ујутру.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: А ко је био са њим?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Сигурно је био командант, Момић Милорад, Медић Александар, ја, да ли је био Бода Давидовић то не могу прецизно да кажем, али мислим да је и он био.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је, веће је питало пре тога да ли је био на оном месту где је извршена егзекуција, да ли је после тога икада одлазио тим путем и на то место?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада више ишли тим путем?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је икада ишао после тога на линију, можда неким другим путем или било шта?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Надам се да немамо више питања за окривљеног. Пошто смо га сад сви испитали ја ћу Вас још једном питати да ли Ви имате нешто да кажете евентуално сада пошто отприлике сад завршавамо са Вашом одбраном?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Могао бих нешто да додам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Размишљао сам доста због чега командант Медић Слободан неће да изађе овде и да каже да је он то наредио. Једини логични закључак, пошто знам да није на линији је био чак напротив изузетно храбар, изузетно је знао шта ради, а ово сад једноставно није та слика на коју сам навикао да видим код њега. Ако могу да кажем своје мишљење зашто ја мислим. Једноставно управо због наређења снимања те касете и њему је јако било битно да ти којима је он био подређен да имају високо мишљење о њему, а сад кад би он потврдио да је он такву глупост извалио и наредио, верујем да би пао у многим очима, тако да све више сам сигуран да нећемо доживети то да неће он да изађе и да призна да је стварно наредио и егзекуцију и то снимање. Да је само егзекуцију ја мислим да би он то признао, али снимање мислим да никада неће да призна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли би то било све? Хвала. Хоћете нешто да питате?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Петрашевићу, прочитаћу Вам нека имена само реците да ли знате ко је то – да/не? Вујичић Ненад?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Вукчевић Горан?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Митровић Ратко?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Гајић Симо?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Маринковић Срђан?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нешковић Милован?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јанковић Ного?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто су сви окривљени присутни чули су одбрану друго-оптуженог ја ћу сада да замолим да идемо редом уколико имају питања, коментаре, примедбе и било шта слично могу их изнети. Ви ћете остати ту да би евентуално

одговорили. Замолићу прво-оптуженог Медић Слободана да приступи. Може ту да стане.

Само да вам кажем у овом моменту још не крећемо са суочењем пошто по закону прво има право да свако од окривљених се изјасни у вези одбране другог окривљеног, нарочито на делове који њега додирују. Ја ћу замолити Медић Слободана уколико жели и има потребу да нешто каже, искоментарише, уколико не жели то је његово право. Изволите?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па немам ја сад ту да разјасним ову ситуацију. Ја сам девети месец ухапшен и 6 месеци, 4, 5 месеци колико они нису давали изјаву ја сам ћутао, како каже Петрашевић, сакривао сам се иза њих, односно кум иза шљиве на једно 750 м надморске висине и ја чекам да ово чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад сте чули, искоментаришите.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да искоментаришем на себи својствен начин. Овде се ради из мог угла и из моје тачке гледишта на сву ову ситуацију. Ја нисам у завидном положају. Ја сам у ситуацији да не бирам, значи да докажемо нешто што је правно исправно. Нећу да коментаришем много. Ја ово гледам као инцидент, односно гледам као једну неартикулисану заједницу. Ја да сам тако радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините шта је то неартикулисано, под чиме то подразумевате неартикулисано?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То подразумевам под свим овим дешавањима која су се издешавала. Разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на догађај?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: У односу на догађај. Ја само говорим о догађају, не говорим ја на ово све што се дешава после тога. Значи, да сам ја организовао то, планирао, извршио ја не бих дошао у позицију да их гурнем у тај проблем на тај начин на који се то десило, да онда спомињем неке канте, бензин и нафту неку коју ја не могу да искоментаришем пошто се сваки дан сусрећем са смрћу, односно са муницијом, да не могу да искоментаришем то и онда да дођем у позицију да касету ја идем и да носим у џепу као цигаре.

Ја сам у слободно време волео да пушим и то много сам пушио и томпусе и цигарете и од тога се нисам одвајао. Имам дојам да ја овде носим ту касету као цигарету и да дођем у позицију да ја те лешеве попалим на истом месту где су они пронађени. Верујте, да сам ја тако радио сигурно не бих стајао сад овде пред вама, а то о величини мојој такав сам ја човек. То ће неко време да говори какав сам ја био човек. Ја ово, добро је рекао Петрашевић, ја га што њему мислим нек се мени деси. Он је био мој војник и ја против њега нећу да говорим ништа, апсолутно ништа нећу да кажем, али он зна моје принципе.

Ја нисам био Бранковић никад. Моја фамилија од памтивека је била једна поштена фамилија и борила се за права. Ја сам волео три ствари у мом животу и то ћу да кажем пред свима сада. Ја сам волео, бићу вулгаран јако јер ја сам такав човек. Ја сам волео пичку, пушку и државу и иза тога стојим. То мора свима да буде јасно. Ја се нисам везао ни за кога. Ја сам био марва као пчела. На мене нико улар није могао да стави. Десет година на мене нико није ставио улар и жвалу и јашио ме по бившој

Југославији. То вама мора бити јасно свима. Ја нисам овде да не оправдавам или да оправдам.

Кад су једног америчког официра после вијетнамског рата ухапсили за злодела што су направили у Вијетнаму и судио му амерички суд, конгресни суд и питали су га шта би било да си знао. Он је ипак био Американац, он је њима рекао и да сам знао не би им бранио. Ја сам Србин и ми смо у таквој политичкој позицији и у таквој формацији на путу где ми немамо избора, где морамо да будемо лукави и свакакви. Ја опет кажем да би оног убио као зеца сигурно, то је мога рођеног брата кум и ја познајем тог човека јако добро. Ја сам рекао вама осудите ме годину дана, 20 година, од мене то признање добити нећете јер ја да сам организовао то на начин како се репрезентује ја бих то сасвим другачије урадио. Носио сам и ја рукавице и ја знам шта су рукавице, али не салонске него радничке прљаве и ја не осуђујем њих. Ја ћу да робујем са њима исто и не бојим се робије видите по мени. Ја кредит давно сам укуцао себи, ја сам свој живот ставио давно на коцку и оправдавам сваку врсту одбране и оправдавам сваку врсту правде и не узимам им за зло апсолутно ништа, ни што причају, ни што мисле, ни што говоре. Значи, то им оправдавам. Ја мислим да сам ја њих довео до правог пута, време ће да докаже да ли је то било исправно с моје стране или није. Ако две техничке грешке постоје као мрља у мојој каријери ја се прихватам тога. Што је господин рекао, то је једна димензија о којој треба размишљати али са више аспеката. Нисам ја клонирао никог од њих да размишља мојом главом. Јако је тешка ситуација била. То су биле конфузне ситуације, унуци су облачили дедине униформе зелене, односно четничке, односно партизанске, односно усташке и ми смо се сукобили. Освете су биле на све стране. Психологија је била та која се није могла контролисати. Ово су неки други аспекти, други неки циљеви и нешто друго и ја ово нешто друго јако добро разумем. Мени не треба нико да објашњава после свих ових киша које су се десиле да ја сад узмем кабаницу и да се ја правим сув, мени то не треба нити ми треба било чији суд нити ја носим било чији крст на леђима. Ја се нећу вадити ни на емоције ни на цркву, ни на патриотизам, само на те две ствари, евентуално то и ја сам ту исто тако да сносим одговорност као што носе и они. Ја сам крив само зато што сам превео људе преко Саве и одвео у Босну и не могу ја, ја нисам авакас, ја не могу да контролишем сваког у датој ситуацији. Симфонија је једна па не може да оркестрира како неко хоће. Мислим, то је психологија, односно филозофија. О томе се не може причати овако. Ово је нешто што треба да се деси и то ће се десити и ово је оркестрирано, све је то игра, тако да све што треба ја да сносим кривицу у оном доменту у којем ја сматрам да је моја ја ћу да је сносим без обзира на ваш суд. Ја се налазим ту где се налазим. Нисам се померио, мене нико није катанчио и ланчио.

Ја то кад сам видео ја сам добровољно дошао и пријавио се, то је познато, уопште позната ствар. Мени не треба ни да прозива госп. Наташа Кандић, ни да ме прозива широки аудиторијум, нити да ме обавештајци, плаћеници спомињу итд. Време ће да докаже на ово све ко је био у праву, односно ко није био у праву. Ја сам отац неке деце и моја деца нису копилад и ја сам био младић 23, 24 године. Они су били младићи 21, 22 године. Ако сам ја могао да га водим као таквога па што не могу да робујем са њима. Ја се тога не бојим, јер ово је моја држава сад. Ја се не бојим мојих људи.

Ја сам вековима живео, Чарнојевић нас је доселио тамо где смо живели и ја сам мислио да је то светиња, тако сам васпитан и ја и за мене ништа није било узети пушку

пуцати и радити онако како сам мислио да је исправно јер нисам хтео да доживим судбину какву ми је мој ујак причао кад су њих клали у Лици итд. да вам не објашњавам то сам већ једном рекао и зато ја ту стојим да кажем господину Петрашевићу оно што ја мислим, а оно што ја не мислим то нека каже он. Значи, ја никад не бих дошао у ситуацију да направим заједницу и да организујем ту врсту заједнице неартикулиране и да оставим пет, шест лешева у некој викендици покрити са шљаком итд. Ја сам највише волео моје људе, највише сам њих волео. Најмање сам изгубио људи, највише сам посла урадио и не морам да се стидим тога, а шта ће он мени да лаје то је сад мој проблем. То је најмањи проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел би то био коментар?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: За сад толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Имате ли Ви нешто да кажете у вези овога? Само као коментар, а после ћемо суочење?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Наравно да имам, како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Као прво ја не лајем ја се трудим да причам разумљиво, а не да лајем, да лајем вероватно ме не би ни ви разумели па би ме исправили у свему томе, али ако он мисли да ја лајем нека му остане тако. Друга ствар, жао ми је у тим његовим пороцима што уместо тог првог да се изразим пичке нису његови људи, а то поштовање државе на трећем месту. Ја сад постављам питање у којем домену, јер ако сте ви као суд, управо тврди не признаје суд ни ништа, ви сте представници државе. Ја вас признајем и те како вас признајем. Наравно, кога ћу ако не вас. Ви најбоље ћете проценити шта је и како је. Жалосно је уопште што сам приморан да слушавам ово његово излагање. То су такве лажи. Знао је увек да прича. Један од разлога што су га људи, што су му и веровали, међутим, своје право лице је показао баш самим тим ево што је сад изашао овде и што поново лажеш, јавно лажеш или да будем можда пристojнији не говори истину и волео бих да ми објасни шта је хтео с тиме да каже кад је срео Вукова, кад је споменуо «она пичкетина Перо је све пропевао». Шта је то требало да значи? Пошто сам мало, па ми није у првом моменту било јасно шта је то требало да значи, «пичкетина Перо је све пропевао»? Ја не знам да певам ја мутиравам госпођо. Опростите што се тако изражавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам. Ја ћу замолити да се вратите на Ваше место, а да приступи Медић Александар молим вас. Добар дан господине.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Добар дан свима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас позвала пошто сте чули одбрану друго-опт. Петрашевића да уколико желите, имате потребу и воље да искоментаришете, евентуално да кажете неко Ваше запажање јер је то Ваше законско право. Изволите?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја прво хоћу да дам један коментар. Све ово што је Петрашевић у својој одбрани изнео сто посто је истина, ја то не нагађам, то су сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То је то. Имам да поставим питање Петрашевићу. Да ли он тачно зна да сам ја знао где идемо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то није рекао.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Нисам.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Мени се учинило да је рекао. И друго питање односи се ја добро знам да смо ја и Момић били у камиону у кошу камиона, а вероватно због протека времена Петрашевић је то заборавио или може да каже сто посто да тврди да нисмо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да не зна.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ни у једном моменту нисам тврдио да нису били, само једноставно по свом сећању убеђен сам да је Стојковић био.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: И још једном да кажем да нисам пуцао, да је моје оружје било чисто, да моја пушка је била високо подигнута увис, да нисам руке окрвавио, да сам због тога веома срећан и миран, а исто тако и ови моји другови, саборци који су нажалост учествовали у томе ниједног момента нема сумње да су они желели извршење, да окрваве своје руке већ стриктно због наређења су урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Хвала и Вама.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да се криво изразио, вероватно је хтео рећи да нисмо желели извршење.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам то и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо у том смислу и схватили.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да нисте желели да руке окрвавите, стриктно, стриктно сте извршили поштујући наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто Ви да кажете?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Немам, једино, значи да поновим да ја нисам тврдио да они нису били у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: то смо чули. Хвала Вам, можете се вратити. Замолићу Вуков Александра да приступи. Замолићу да му померите столицу да може да седне. Добар дан. Ево чули сте и ове коментаре, чули сте одбрану опт. Петрашевића јуче и данас. Да ли имате или желите нешто да кажете, неки коментар, Ваше одбране нису у сукобу, у том смислу ништа вас не суочавамо, просто као коментар на његову одбрану и на све ово досадашње што је било у току поступка. Изволите?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Довољно је мучно седети у овој просторији и са истим тим људима са којима смо јели исти хлеб и гледати све ово. По старом добром српском обичају да кум на кума удари, да људи који су заједно проживљавали неке ствари, држали један другом животе у рукама и да се сплетом околности доведемо у ову ситуацију, да такве ствари све је у реду у судници и да нема ту неког дружења и неког здравог односа, то је замлаћивање. Да се коментаришу међусобно и то што је рекао Петрашевић то је тачно да они њега окарактеришу као лажова мени је жао што сам уопште стављен у ту ситуацију да морам да будем присутан. Не знам шта бих вам рекао друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то све?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо, можете се вратити. Молићу опт. Медић Бранислава да приступи.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Јел могу ја да поставим питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите можете да искоментаришете ово што је он рекао ако има потребе, пошто није ништа директно рекао?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Јел могу ја поставити питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, питајте?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па везано за то што је, пошто се Вуков сусрео са Медићем да ли је ишао од адвоката или на посету па су се сусрели, ја сам добио информацију да је он мене назвао «пичкетином» које сам све пропевао. Само ако може да потврди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се желите изјаснити у вези тога?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да, могу да кажем тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Да ли још имате?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Бранислав молим вас. Добар дан господине Медићу. Чули сте овај део шта се дешава. Изволите, имате ли Ви нешто да кажете, неки Ваш коментар на одбрану опт. Петрашевића обзиром да се ваше одбране знатно разликују? После ћемо вас и суочити али у овом моменту као један коментар?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Немам за сад ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не желите да кажете?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: За сада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, можете се вратити. Пошто смо значи предочили међусобно одбране свих оптужених, остало нам је још суочење да обавимо. Да ли хоћете да правимо кратку паузу или хоћете да то одмах. Да направимо 10-ак минута и ви мало да се одморите, 10 минута, 15 паузу пошто претпостављам да ово после неће дуго трајати.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида на 15 минута ради паузе за одмор.

Настављено у 13,05 часова после паузе за одмор.

Сада смо значи завршили са овим делом. Имамо само суочење. Почећемо са суочењем између прво и друго оптуженог.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши суочење између прво-опт. Медић Слободана и друго-опт. Петрашевић Пере, а на околности разлике у њиховим одбранама.

Ја ћу вас замолити да изађете обојица. Најбоље би било ту на средини да станете десно и лево.

Ја вас морам наравно поучити како се врши суочење ико ви то вероватно добро знате. Врши се на тај начин што ви гледате један другог у очи, разговарате у вези

догађаја, а односи се на разлике у исказима. Ви знате на шта се то односи. Ја ћу вам у току овог дела мало само вас усмерити. Разговарате у вези догађаја између себе као да ми нисмо у судници, као да нас нема и једноставно на тај начин се врши суочење.

Разлике у вашим исказима јесу колико значајних делова, да кажем пре свега, од оног дела ко је руководио, ко је издавао наредбе, да ли су се могле доносити наредбе без знања прво-оптуженог, да ли је дао наредбу да се иде на егзекуције, коме је наредио снимање? Значи, тај део, били сте присутни одбранама тако да то знате, па изволите?

ВРШИ СЕ СУОЧЕЊЕ.

Ево сад вам је прилика после толико година сте желели да се сретнете. Изволите?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Морам да се сагнем па ме то мало спутава да те гледам у очи, а волео бих сво време да те гледам у очи. Све што сам рекао стојим иза тога. Све што сам рекао тврдим да се скриваш иза гнусних лажи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Повуците се само мало молим вас морамо их видети сви. Повуците се мало лево и десно.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Све ове тврдње које сам рекао стојим иза тога и могу да се закунем у било шта. Не волим да се кунем јер нисам Циган, али по потреби могу и да се закунем.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Причај још.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја сам рекао. Стојим иза свега. Кријеш иза гнусних лажи, треба да те је срамота тога.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Још нешто реци.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: За почетак је то довољно.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: А које су то лажи?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да скратимо, сачекаћеш транскрипте па прочиташ и видећеш јер очигледно ниси слушао ништа овде шта се дешавало. Вероватно си негде у некој другој просторији, а не овде. Кад немаш толико поштовања ни да слушаш шта се прича овде. Вероватно си мислио ооном свом првом пороку којег си споменуо.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Сад ћу ја теби да кажем лепо. Слушај ти сад мене, ипак сам ја старији од тебе, био и остао. Ја немам мржње према теби какве ти имаш према мени. Сад ме добро саслушај. Кад је ово све почело ја нисам хтео да причам ништа ни да дајем никакве изјаве. Кад сам видео то све ја сам оставио вама на размишљање да ви видите да ли је то аутентично или није. Ја сам исто видео кад се то приказало као што сте и ви видели. Добро знаш да сам ја био хапшен за време «Сабља» и да је то била једна од тема и да сам ја слао људе који су мене тада 20 дана и 3 био у затвору кад је то било. То ти знаш и да сам ја слаона одређене адресе да они поразговарају са одређеним људима тад у то време о томе. Колико сам ја знао о томе свему говори да сам ја толико био сигуран да сам ја био у затвору, а те људе слао на одређене адресе и никад нико није дошао код никога, баш везано за то што се десило. То је једна ствар, а друга ствар да ли ти мислиш да сам ја толика овца? Да ли ти мислиш да сам ја толика овца?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Јел то питање? Да одговорим?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, да одговориш.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја никад нисам мислио да си ти овца. Увек сам те поштовао. Био сам први до тебе. Ако се не сећаш да те подсетим. Први до тебе, поштовао сам сваку твоју наредбу што се види из овога. Никад нисам помислио било шта тако. Увек сам се поносио што си ми командант. Више нисам поносан и даље тврдиш да немаш везе са тим. Са том твојом тврдњом угрожаваш и Вукова који добро знаш да нема везе с тим. Угрожаваш Ацу. Било ти је пријатно да се спрдаш на његов рачун, а сад кад треба да споменеш то што он тврди и што јесте да није пуцао, е то нећеш, сад пушташ, јел како би ти тврдио кад је твоја тврдња да ти ниси ни био ту. Десет година ти не знаш за тај снимак, а ти очекујеш да ће неко то да ти поверује. То је твоје право.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја не очекујем ништа. Ја са самим мојим присуством овде оправдавам све ово што се дешава, то је под један. Под два – ја и Вук смо искоментарисали ту ситуацију јако добро. Ничим ја не угрожавам Вукову безбедност и његово присуство овде, апсолутно. Ако треба да буде неко крив извучено из контекста овога суд је ту да одреди да ли ће неко да буде крив или неће, да ли ћеш ти да идеш на темељу онога што причаш овде и што правиш реконструкцију да идеш кући или нећеш, ја сам ту. Ја никад нисам био ни кад си ти дошао код мене после тебе код мене ни овде ти ниси дошао пре мене и овде сам ја дошао пре тебе. Значи, ја нисам одсутан био никад. Све ове године ја никад нисам био одсутан. Никад нисам параболисао ствари и преувеличавао, али нећу себи да дозволим да дођем у позицију да носим етикету нечега што нисам урадио, то нећу да дозволим. Ја да сам побио те људе, одлично побио, побио, шта. Никад се не бих никоме извињавао. Ја сам човек који се никоме не извињава. Немам разлога да се извињавам. Оно све што сам ја видео ја немам речи да кажем шта бих ја требао да кажем некоме тамо да се саосећа да му кажем ја да се извињавам за ово што су они уинили нама, а добро знаш да сам на хиљаде и хиљаде Муслимана спасавао, јако добро знаш. Ја могу овде да доведем исто тако колико је дошло тих 5, 6 несретних жена или фамилија може да дође 500 фамилија муслиманских. Ако су појединци добили статус да могу да буду почасни грађани Сарајева, ја то признајем и поштујем. Колико сам ја учинио за муслимански народ ја бих требао да будем почасни грађанин Техерана јер ја сам јединици српски командант који је рањен на страни Муслимана. Разумеш? Ја никад нисам припадник био, ја сам увек био Обилић и ви сте били, али Бранковић ниједан није био од вас. Ситуација је таква каква јесте. Истом кашиком ћемо да једемо говна. Ту је овај часни суд да просуди да ли ће бити тако или да ли ће бити онако. Овде није битно колико ће бити робије него ко може да издржи ту робију и сад заукавање у прву, другу или трећу брзину то је то, то и ово или они и рекла или казала или овај рекао оно оном на ходнику, или онај реком оном на ходнику. Овде је нешто друго у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви више говорите о ситуацији после догађаја и неком овом периоду, а ми говоримо.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Причамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми би волели да мало причате о самом догађају: наредио сам, нисам наредио, рекао сам, нисам рекао. Нисте се дотакли самог догађаја.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па рекао сам господину Петрашевићу и господин Петрашевић је госпођо рекао то и пре пола сата да он то признање не очекује од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ви се сад суочавате у вези догађаја. Не очекујемо ми ништа. Нико ништа не очекује. Мислим мало у вези догађаја, у вези Трнова, мало око тога причајте.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да ја наставим? Мислим да он везано за догађај не жели да прича пошто је његова одбрана у томе смеру да он 10 година не зна за све то, тако да је он приморан да ћути. Што се тиче Муслимана то је тачно. Наравно, и ми смо заједно с тобом ишли тамо. Ја сам ишао са јединицом која је била задужена да обучава Муслимане. Сваки од њих је био рањаван у борбама са нама, а била је сад ситуација да треба да их обучавамо. Ја сам их обучавао и после кад сам поново дошао с тобом доста њих сам видео живе и било ми је драго кад су ми пришли и рекли захваљујући теби сам и жив. Ја их нисам гледао као Муслимане, гледао сам их као људе. Наређење је било да идемо на страну Муслимана. Наређење је извршено, али не знам зашто ти имаш однос према овим људима као према кромпирима. То су људи. Не може да буде свеједно да ли их је било 5 или је било 6, да ли су побијени на овај или онај начин или су опште побијени. Немој да изиграваш нешто што ја најбоље знам да ниси. Ти желиш да оставиш утисак пред овом публиком како си ти велик командант. Био си велик командант и без неких твојих измишљотина и нема потребе да идеш даље. Већи би командант био, можда би чак и у историју ушао да признаш ово шта се десило, јер ја одговорно тврдим наредио си да побијемо те људе. Искључиво мени си наредио. Тврдим и стојим иза тога.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па мораш још нешто да поткрепиш тим твојим тврдњама. Мораш да поткрепиш још нешто тим твојим тврдњама. Да ли има логике да се то све издешавало на блиц крик? Да ли има логике?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ако можеш да преведеш шта значи блиц крик, пошто је мени непознато?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па да сте то све урадили неартикулисано и на брзину.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Немогуће.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Немогуће?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Немогуће.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Можда би било немогуће да нема тог видео записа. Можда би било немогуће.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да смо ми то урадили својевољно, без твога знања.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Можда би било немогуће.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Твојим лажима нема краја и стварно питам се до краја овог поступка шта још нећеш да извалиш.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Изгледа да ћу ја бити овде једини лажов за тебе.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: За мене си ти лажов. Зекана убеђујеш, убедио си га, лоше си га научио неку причу да занемари своју породицу да испоштује тебе са поруком вероватно ти кад изађеш вадиш њега. Па како ћеш да га извадиш? Како ћеш ти некога да извадиш? То су људи побијени.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како кад си ти тако био одан мени, како ниси остао частан и поштен до краја, јер право српског команданта, сад ме слушај добро. Да си побио хиљаду људи немаш право да покажеш прст на команданта. Значи, и да је наредио ти то немаш право да покажеш прстом. Значи, прави српски Обилић нема право да узме и да покаже прст у команданта. Јел знаш то?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Очигледно ја нисам српски Обилић и не бих се с њим ни поистовећивао. Оно што сам ја прошао не бих стављао на вагу са Обилићем, часним Обилићем, нећу ни тебе да исповећујем са Бранковићем, али треба да те је срамота свих ових речи. Ти знаш да ја у УБПОК-у нисам дао изјаву и да нисам пред истражним судцем дао изјаву. Знаш добро кад сам се одлучио на изјаву. Добро знаш, немој ме

терати да то овде поновим. Знаш, добро знаш, ако будеш инсистирао ја ћу то да поновим овде.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не инсистирам ја ништа. Ја од тебе не инсистирам ништа и немам ни шта да кријем ни да ме чак буде срамота. Ти имаш право, ја сам ти рекао, да причаш шта год хоћеш и шта ти је на души, а судбина наша није у мојим рукама да ја могу да одлучујем о теби или о мени. Судбина је сад на некој другој страни и ово је све жалосно и трагично. Да није трагично било би смешно и сад да ми причамо туово или оно нема разлога. Ти кажеш твоје, ја кажем моје.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да си прави командант ја бих био иза тебе, а прави командант не би дозволио да његова војска, да његови најоданији припадници те јединице буду у затвору са таквом етикетом. Замисли ти тврдиш да је инцидент, да ми нисмо нормални, да смо побили те људе и снимили зато што смо кретени што смо хтели да себи подигнемо цену. Ти си хтео да си подигнеш цену вероватно.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Знам али коме мораш да ми кажеш коме сам ја хтео да подигнем цену? Како сам хтео, на који начин да ја дођем да подигнем себи цену? Лепо сам подигао себи цену.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Немој превише да ме вучеш за језик молим те.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Лепо сам себи подигао цену.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: За твоје добро, јер знам добро шта си ми рекао зашто си уопште то снимао. Немој да ме вучеш за језик.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Види, немој да дођеш ти у позицију овде да ја и ти сад имамо недоречених ствари и да људи мисле овако или онако и овако мисле свашта. И овако свашта мисле о нама.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па нека мисле. Ти им стављаш то. Мени је доста што добијам штампу и што видимо у насловима какве натписе. Ја сам их вероватно заслужио што сам суделовао у томе, а зашто сам суделовао, зашто, зашто? То ти добро знаш зашто. Знаш добро да не постоји ниједна ствар коју сам ја урадио на своју вољу. Знаш добро кога си обожавао да водиш са собом и на кога си највише био поносан. Добро знаш и по војничком држању и по мојим поступцима и никад нисам поставио сувишно питање нити сам увредио некога од твојих саговорника. Сви су питали ко је тај момак, јел тако? И знао си да се поносиш са тиме, а сада желиш комплетно да мене извргнеш руглом да сам ја неки психопата који је то урадио зато што сам будала.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, то ја нисам рекао. То ти кажеш. Нисам ја то рекао. Ја строго водим рачуна шта причам и цензуришем оно што говорим, јел не мислим да будем овде један дан, тако и ти исто треба да водиш рачуна. Нисмо ми пролетери да немамо никога. Има неко још који је напољу, тако да мора да се води рачуна и о онима који су напољу, а да ја корумипрам некога или да неком говорим, па мени је кум рођенији него шогор. Ја немам разлога да утичем на било кога, тако исто и на тебе нисам могао да утичем. Не могу ја да утичем ни на кога. Нисам у позицији ја да утичем на било кога. Ја сам оставио само простор да оно што се видело да се то извештачи и да се утврди да ли је то аутентично или није аутентично, да ли је то веродостојно или није веродостојно, да ли је то неки документ који ће служити овде за полемику, односно за осуду или неће. Зато сам ја ћутао сво време нисам причао ништа и нисам сматрао да треба ја да причам о томе. Тако исто сте и ви требали да причате на својствен начин.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ти си ћутао јер смо ми требали да прихватимо твоју причу, а ти би онда рекао то су добри момци. Ти био као био фер, ти нас хвалиш, а уваљујеш нас максимално.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ти хоћеш да кажеш да је моја прича слобода, нема те приче ја нећу да компензујем ја своју слободу за твоју робију, то буди сигуран.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја теби желим слободу, али не желим због твојих ствари да будемо обележени читавог живота.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, мојих ствари нема. Нема мојих ствари. Ја нисам ранио тамо своју кућу па да је мој деда био тамо и баба тамо на тараби обешени. Ти добро знаш да ја тамо нисам имао ни рода ни порода, јако добро знаш, тако да ја немам ништа лично тамо. Ја сам тамо ишао само зато што сам патриота и тако сам сматрао да сте и ви и нећу ничим то да угрозим.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ти добро знаш да ја говорим истину. Ја нисам прећутао ни твоје позитивне ствари, а ни негативне. Ти добро знаш да ја говорим истину, а сад ти прокоментариши шта ти је воља. Суд је овде да процени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Пошто се вртимо већ у истом што кажу речима.

Констатује се да је свако остао при свом досадашњем исказу.

Суочење је завршено.

Хвала вам. Можете се вратити господине Медићу.

Замолићу Медић Бранислава да приступи пошто Медић Александар и Вуков Александар нема потребе да суочавамо јер њихове одбране се не разликују.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши суочење између опт. Петрашевић Пере и опт. Медић Бранислава на околности разлике у њиховим исказима.

ВРШИ СЕ СУОЧЕЊЕ.

Изволите, значи на исти начин гледате се у очи, разговарате пошто ваша одбрана у потпуности је различита од одбране опт. Петрашевића. У вези догађаја причате. Изволите?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Јел можете да нас упутите која је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могу, како да не. Ви сте чули, пре свега од тог наређења, да није добио наређење, он је тврдио да није добио наређење, да уопште прво-оптужени о томе није знао, да је он случајно кренуо камиону, да је срео два војна лица која су била у војном возилу, да по њиховом у ствари наређењу су пребачени заробљеници у тај

камион, да су одвежени без знања, да уопште о догађају опт.Медић није знао, да је заиста тек сазнао, да уопште није био ту, да је он претходно отишао тог јутра. Значи, баш у том неком делу где су у вези ове куће, о пуцању. На крају, додуше, ви ту нисте определили заиста да ли је он пуцао та три метка, то нисте, али то би била суштина.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Поново могу да кажем ја стојим иза својих речи које сам рекао. Сто посто је истина, то и ти најбоље знаш. Ти си једноставно натеран, то ми је јасно да причаш то што мораш да причаш. Ако мислиш да ће то да ти помогне ја ти лично не замерам али морам да се изјасним да она прича о официрима је толика лаж да ја не могу да је прогутам пред овим судом.

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Као прво хтео бих да кажем за Перу све најбоље. Нисмо били у завади, чак шта били смо у добрим односима, али ја поред свега тога остајем према својој изјави коју сам дао, а мислим да ће се то и доказати у току поступка.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ти знаш добро да неће.

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: То ја не знам. То ће се видети.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим, толико је гнусна лаж да измишљање и заробљеника и не знам оних лешева после тога, не знам где то води, али добро, што каже знам да то није из твоје главе, бар претпостављам, јер знам какав си човек био и верујем да си и такав. Значи, видим и по теби да ти је страшно непријатно што уопште суделујеш у томе. Не желим да ти још више повећавам ту бол.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би то било све?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: То би било све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да је свако остао при свом досадашњем исказу.

Констатује се да је суочење завршено.

Ја ћу вам се захвалити можете се вратити на ваше место и опт. Петрашевић такође. Хвала вам. Изволите.

Ми смо с овим данашњим завршили саслушање оптуженог, како смо планирали. За сутра смо планирали да саслушамо сведока Стојковић Слободана. Тако је било договорено за сутра и за прекосутра да остане саслушање овог сведока.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес прекида ради протека радног времена, а наставља се дана 23.02.2006. године у 9,30 часова у судници бр. 2 када је предвиђено да се саслуша сведок Стојковић Слободан.

То би било све за данас.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА